

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 153

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 februarie 2016

SUMAR

Pagina

REPUBLICĂRI

Legea concurenței nr. 21/1996 1–16

REPUBLICĂRI

LEGEA CONCURENȚEI Nr. 21/1996*)

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege are drept scop protecția, menținerea și stimularea concurenței și a unui mediu concurențial normal, în vederea promovării intereselor consumatorilor.

Art. 2. — (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică actelor și faptelor care restrâng, împiedică sau denaturează concurența, săvârșite de:

a) întreprinderi sau asociații de întreprinderi — persoane fizice sau juridice — de cetățenie, respectiv de naționalitate română sau străină, denumite în continuare *întreprinderi*;

b) autoritățile și instituțiile administrației publice centrale sau locale, în măsura în care acestea, prin deciziile emise sau prin reglementările adoptate, intervin în operațiuni de piață,

influențând direct sau indirect concurența, cu excepția situațiilor când asemenea măsuri sunt luate în aplicarea altor legi sau pentru apărarea unui interes public major.

(2) Prin *întreprindere*, în sensul prezentei legi, se înțelege orice entitate economică angajată într-o activitate constând în oferirea de bunuri sau de servicii pe o piață dată, indiferent de statutul său juridic și de modul de finanțare, astfel cum este definită în jurisprudența Uniunii Europene.

(3) Când întreprinderile, definite potrivit prevederilor alin. (1) lit. a), participă la o grupare realizată pe cale convențională prin acord, înțelegere, pact, protocol, contract și altele asemenea, fie ea explicită, publică ori ascunsă, dar fără personalitate juridică și indiferent de formă — alianță, coaliție, grup, bloc, federație și altele asemenea — pentru actele și faptele

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 347/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2015 pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996 și pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 29 decembrie 2015, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea concurenței nr. 21/1996 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 3 aprilie 2014 și, ulterior, a mai fost modificată și completată prin:

— Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 august 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 117/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 22 mai 2015;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 9 decembrie 2014, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 954 din 29 decembrie 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 6 martie 2015, cu modificările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2015 pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996 și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 30 iunie 2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 347/2015.

prevăzute la alin. (1), săvârșite în cadrul participării la o asemenea grupare, dispozițiile prezentei legi se aplică fiecărei întreprinderi, ținându-se seama de principiul proporționalității.

(4) Dispozițiile prezentei legi se aplică actelor și faptelor prevăzute la alin. (1), când sunt săvârșite pe teritoriul României, precum și celor săvârșite în afara teritoriului țării, atunci când produc efecte pe teritoriul României.

Art. 3. — (1) Punerea în aplicare a prezentei legi este încredințată Consiliului Concurenței ca autoritate națională în domeniul concurenței. Consiliul Concurenței este autoritate administrativă autonomă, investită în acest scop, în condițiile, modalitățile și limitele stabilite prin dispozițiile prezentei legi.

(2) Consiliul Concurenței aplică dispozițiile art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003*, în cazurile în care actele sau faptele întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi pot afecta comerțul dintre statele membre ale Uniunii Europene.

Art. 4. — (1) Prețurile produselor și tarifele serviciilor și lucrărilor se determină în mod liber prin concurență, pe baza cererii și ofertei. Prețurile și tarifele practicate în cadrul unor activități cu caracter de monopol natural sau al unor activități economice prevăzute prin lege se stabilesc și se ajustează cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, cu excepția celor pentru care, prin legi speciale, sunt prevăzute alte competențe.

(2) În sectoarele economice sau pe piețele unde concurența este exclusă sau substanțial restrânsă prin efectul unei legi sau datorită existenței unei poziții de monopol, Guvernul poate, prin hotărâre, să instituie forme corespunzătoare de control al prețurilor pentru o perioadă de cel mult 3 ani, care poate fi prelungită succesiv pe durate de câte cel mult un an, dacă împrejurările care au justificat adoptarea respectivei hotărâri continuă să existe.

(3) Pentru sectoare economice determinate și în împrejurări excepționale, precum: situații de criză, dezechilibru major între cerere și ofertă și disfuncționalitate evidentă a pieței, Guvernul poate dispune măsuri cu caracter temporar pentru combaterea creșterii excesive a prețurilor sau chiar blocarea acestora. Asemenea măsuri pot fi adoptate prin hotărâre pentru o perioadă de 6 luni, care poate fi prelungită succesiv pentru durate de câte cel mult 3 luni, cât timp persistă împrejurările care au determinat adoptarea respectivei hotărâri.

(4) Intervenția Guvernului în situațiile prevăzute la alin. (2) și (3) se face cu avizul Consiliului Concurenței.

CAPITOLUL II

Practici anticoncurențiale

Art. 5. — (1) Sunt interzise orice înțelegeri între întreprinderi, decizii ale asociațiilor de întreprinderi și practici concertate, care au ca obiect sau au ca efect împiedicarea, restrângerea ori denaturarea concurenței pe piața românească sau pe o parte a acesteia, în special cele care:

a) stabilesc, direct sau indirect, prețuri de cumpărare sau de vânzare sau orice alte condiții de tranzacționare;

b) limitează sau controlează producția, comercializarea, dezvoltarea tehnică sau investițiile;

c) împart piețele sau sursele de aprovizionare;

d) aplică, în raporturile cu partenerii comerciali, condiții inegale la prestații echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial;

e) condiționează încheierea contractelor de acceptarea de către parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.

(2) Interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică înțelegerilor sau categoriilor de înțelegeri între întreprinderi, deciziilor sau categoriilor de decizii ale asociațiilor de întreprinderi, practicilor

concertate sau categoriilor de practici concertate, atunci când acestea îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) contribuie la îmbunătățirea producției sau distribuției de mărfuri ori la promovarea progresului tehnic sau economic, asigurând, în același timp, consumatorilor un avantaj corespunzător celui realizat de părțile la respectiva înțelegere, decizie ori practică concertată;

b) impun întreprinderilor în cauză doar acele restricții care sunt indispensabile pentru atingerea acestor obiective;

c) nu oferă întreprinderilor posibilitatea de a elimina concurența de pe o parte substanțială a pieței produselor în cauză.

(3) Categoriile de înțelegeri, decizii și practici concertate, exceptate prin aplicarea prevederilor alin. (2), precum și condițiile și criteriile de încadrare pe categorii sunt cele stabilite în regulamentele Consiliului Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene cu privire la aplicarea prevederilor art. 101 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de înțelegeri, decizii ale asociațiilor de întreprinderi sau practici concertate, denumite *regulamente de exceptare pe categorii*, care se aplică în mod corespunzător.

(4) Înțelegerile, deciziile și practicile concertate prevăzute la alin. (1), care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2) sau se încadrează în categoriile prevăzute la alin. (3), sunt considerate legale, fără a fi necesară notificarea acestora de către părți și emiterea unei decizii de către Consiliul Concurenței.

(5) Sarcina probei unei încălcări a prevederilor alin. (1) revine Consiliului Concurenței. Întreprinderii sau asociației de întreprinderi care invocă beneficiul prevederilor alin. (2) sau (3) îi revine sarcina de a dovedi că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de aceste alineate.

(6) Ori de câte ori Consiliul Concurenței aplică prevederile alin. (1) înțelegerilor, deciziilor sau practicilor concertate, în măsura în care acestea pot afecta comerțul între statele membre, acesta aplică, de asemenea, prevederile art. 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Art. 6. — (1) Este interzisă folosirea în mod abuziv de către una sau mai multe întreprinderi a unei poziții dominante deținute pe piața românească sau pe o parte substanțială a acesteia. Aceste practici abuzive pot consta în special în:

a) impunerea, direct sau indirect, a prețurilor de vânzare sau de cumpărare sau a altor condiții de tranzacționare inechitabile;

b) limitarea producției, comercializării sau dezvoltării tehnice în dezavantajul consumatorilor;

c) aplicarea în raporturile cu partenerii comerciali a unor condiții inegale la prestații echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial;

d) condiționarea încheierii contractelor de acceptarea de către parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.

(2) Ori de câte ori Consiliul Concurenței aplică prevederile alin. (1), în măsura în care folosirea în mod abuziv a poziției dominante poate afecta comerțul dintre statele membre, acesta aplică, de asemenea, prevederile art. 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Se prezumă, până la proba contrară, că una sau mai multe întreprinderi se află în poziție dominantă, în situația în care cota ori cotele cumulate pe piața relevantă, înregistrate în perioada supusă analizei, depășesc 40%.

Art. 7. — (1) Prevederile art. 5 alin. (1) nu se aplică în următoarele situații:

a) în cazul în care cota de piață cumulată deținută de părțile la o înțelegere nu depășește 10% pe niciuna dintre piețele relevante afectate de înțelegere, atunci când aceasta este încheiată între întreprinderi care sunt concurenți, existenți sau potențiali, pe una dintre aceste piețe;

b) în cazul în care cota de piață deținută de fiecare dintre părțile la o înțelegere nu depășește 15% pe niciuna dintre piețele relevante afectate de înțelegere, atunci când aceasta este încheiată între întreprinderi care nu sunt concurenți, existenți sau potențiali, pe niciuna dintre aceste piețe;

c) în cazul în care este dificil să se stabilească dacă este vorba de o înțelegere între concurenți sau între neconcurenți, se aplică pragul de 10%, potrivit prevederilor alin. (1) lit. a).

(2) Atunci când pe o piață relevantă concurența este restrânsă de efectul cumulativ al unor înțelegeri de vânzare de bunuri sau de servicii încheiate cu diferiți furnizori sau distribuitori, pragurile prevăzute la alin. (1) sunt reduse la 5%, atât pentru înțelegerile încheiate între concurenți, cât și pentru cele încheiate între neconcurenți.

(3) Înțelegerile nu restrâng concurența în cazul în care cotele de piață nu depășesc pragurile de 10%, 15%, respectiv 5%, prevăzute la alin. (1) și (2), cu mai mult de două puncte procentuale în cursul a 2 ani calendaristici succesivi.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) nu se aplică acordurilor care conțin oricare dintre următoarele restricții grave:

a) în ceea ce privește acordurile dintre concurenți, astfel cum sunt definite la alin. (1), restricțiile care, în mod direct sau indirect, izolat ori în combinație cu alți factori aflați sub controlul părților, au ca obiect:

1. fixarea prețurilor de vânzare a produselor către terți;
2. limitarea producției sau a vânzărilor;
3. împărțirea piețelor sau a clienților;

b) în ceea ce privește acordurile dintre neconcurenți, astfel cum sunt definite la alin. (1), restricțiile care, în mod direct sau indirect, izolat ori în combinație cu alți factori aflați sub controlul părților au ca obiect:

1. restrângerea capacității cumpărătorului de a-și stabili prețul de vânzare, fără a aduce atingere posibilității furnizorului de a impune un preț de vânzare maxim sau de a recomanda un preț de vânzare, cu condiția ca acestea din urmă să nu fie echivalente cu un preț de vânzare fix ori minim stabilit în urma presiunilor exercitate de una dintre părți sau a măsurilor de stimulare practicate de aceasta;

2. restrângeri teritoriale sau privind clienții cărora cumpărătorul le poate vinde bunurile ori serviciile care fac obiectul contractului, cu excepția cazului în care este vorba de una dintre următoarele restricții care nu sunt grave:

- (i) restrângerea vânzărilor active către teritoriul exclusiv sau către o clientelă exclusivă rezervate furnizorului ori cedate de furnizor unui alt cumpărător, atunci când o asemenea restricție nu limitează vânzările efectuate de clienții cumpărătorului;
- (ii) restrângerea vânzărilor către utilizatorii finali realizate de un cumpărător care acționează pe piață în calitate de comerciant cu ridicata;
- (iii) restrângerea vânzărilor către distribuitori neautorizați realizate de membrii unui sistem de distribuție selectivă;
- (iv) restrângerea capacității cumpărătorului de a vinde componente destinate încorporării unor clienți care ar putea să le utilizeze pentru fabricarea de produse asemănătoare celor produse de furnizor;

3. restrângerea vânzărilor active sau a vânzărilor pasive către utilizatori finali realizate de membrii unui sistem de distribuție selectivă care acționează pe piață în calitate de vânzători cu amănuntul, fără a aduce atingere posibilității de a interzice unui membru al sistemului să își desfășoare activitățile dintr-un sediu secundar neautorizat;

4. restrângerea livrărilor încrucișate între distribuitori în cadrul unui sistem de distribuție selectivă, inclusiv între distribuitori care acționează la diferite niveluri ale comerțului;

5. restricția convenită între un furnizor de componente și un cumpărător care încorporează aceste componente, care limitează posibilitatea furnizorului de a vinde aceste componente ca piese separate utilizatorilor finali, unor reparatori sau altor prestatori de servicii care nu au fost desemnați de cumpărător pentru repararea ori întreținerea bunurilor sale;

c) în ceea ce privește acordurile între concurenți, astfel cum sunt definite la alin. (1), atunci când concurenții acționează, în sensul acordului, la niveluri diferite ale lanțului de producție sau de distribuție, oricare dintre restricțiile grave enumerate la lit. a) și b).

(5) Prevederile alin. (1)—(4) se aplică și în cazul deciziilor asociațiilor de întreprinderi și practicilor concertate.

Art. 8. — (1) Sunt interzise orice acțiuni sau inacțiuni ale autorităților și instituțiilor administrației publice centrale ori locale și ale entităților către care acestea își deleagă atribuțiile, care restrâng, împiedică sau denaturează concurența, precum:

a) limitarea libertății comerțului sau autonomiei întreprinderilor, exercitate cu respectarea reglementărilor legale;

b) stabilirea de condiții discriminatorii pentru activitatea întreprinderilor.

(2) În cazul în care autoritățile sau instituțiile administrației publice centrale ori locale sau entitățile către care acestea și-au delegat atribuțiile nu se conformează, în termenul stabilit, măsurilor dispuse prin decizie de către Consiliul Concurenței în scopul restabilirii mediului concurențial, acesta poate introduce acțiune în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, solicitând instanței, după caz, anularea, în tot sau în parte, a actului care a condus la restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței, obligarea autorității sau instituției în cauză să emită un act administrativ ori să efectueze o anumită operațiune administrativă.

(3) Consiliul Concurenței se poate adresa instanței în condițiile alin. (2), în termen de 6 luni de la data expirării perioadei prevăzute în decizie, perioadă în care autoritatea sau instituția administrației publice centrale sau locale avea obligația să se conformeze măsurilor necesare restabilirii mediului concurențial normal.

CAPITOLUL III

Concentrarea economică

Art. 9. — (1) Se realizează o concentrare în cazul în care modificarea de durată a controlului rezultă în urma:

a) fuzionării a două sau mai multe întreprinderi independente anterior sau părți ale unor întreprinderi; sau

b) dobândirii, de către una sau mai multe persoane care controlează deja cel puțin o întreprindere ori de către una sau mai multe întreprinderi, fie prin achiziționarea de valori mobiliare sau de active, fie prin contract ori prin orice alte mijloace, a controlului direct sau indirect asupra uneia ori mai multor întreprinderi sau părți ale acestora.

(2) Crearea unei societăți în comun care îndeplinește în mod durabil toate funcțiile unei entități economice autonome constituie o concentrare potrivit prevederilor alin. (1) lit. b).

(3) În măsura în care crearea unei societăți în comun, reprezentând o concentrare potrivit prevederilor alin. (1), are ca obiect sau efect coordonarea comportamentului concurențial al întreprinderilor rămase independente, o astfel de coordonare este evaluată în conformitate cu criteriile prevăzute la art. 5 alin. (1)—(3), precum și cu cele ale art. 101 alin. (1) și (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru a se stabili dacă operațiunea este sau nu compatibilă cu un mediu concurențial normal.

(4) La realizarea evaluării prevăzute la alin. (3), Consiliul Concurenței ia în considerare, în special, următoarele criterii:

a) dacă două sau mai multe societăți-mamă rețin, într-o măsură semnificativă, activitățile de pe aceeași piață ca și societatea în comun ori de pe o piață situată în amonte sau în aval față de cea a societății în comun ori pe o piață vecină aflată în strânsă legătură cu această piață;

b) dacă prin coordonarea care reprezintă consecința directă a creării societății în comun întreprinderile implicate au posibilitatea de a elimina concurența pentru o parte semnificativă a produselor sau a serviciilor în cauză.

(5) Potrivit prevederilor prezentei legi, controlul decurge din drepturi, contracte sau orice alte elemente care, fiecare în parte ori luate împreună și ținând seama de circumstanțele de fapt sau de drept, conferă posibilitatea de a exercita o influență determinantă asupra unei întreprinderi, în special prin:

a) drepturi de proprietate sau de folosință asupra totalității ori a unei părți din activele unei întreprinderi;

b) drepturi sau contracte care conferă o influență determinantă asupra structurii întreprinderii, votului sau deciziilor organelor de conducere ale unei întreprinderi.

(6) Controlul prevăzut la alin. (1)—(5) este dobândit de către persoana sau persoanele ori de către întreprinderile care:

a) sunt titulare ale drepturilor ori beneficiare ale contractelor prevăzute la alin. (5);

b) nu sunt titulare ale drepturilor ori beneficiare ale contractelor prevăzute la alin. (5), dar au puterea de a exercita influența determinantă conferită de acestea.

Art. 10. — Nu constituie operațiuni de concentrare economică situațiile în care:

a) controlul este dobândit și exercitat de către un lichidator desemnat prin hotărâre judecătorească sau de către o altă persoană mandatată de autoritatea publică pentru îndeplinirea unei proceduri de încetare de plăți, redresare, concordat, lichidare judiciară, urmărire silită sau altă procedură similară;

b) instituțiile de credit sau alte instituții financiare ori societățile de asigurări ale căror activități obișnuite includ tranzacționarea și negocierea de valori mobiliare în contul lor sau în contul altora dețin temporar valori mobiliare ale unei întreprinderi pe care le-au dobândit în vederea revânzării, cu condiția ca acestea să nu își exercite drepturile de vot conferite de valorile mobiliare în cauză pentru a determina comportamentul concurențial al întreprinderii în cauză sau cu condiția să își exercite aceste drepturi de vot numai pentru pregătirea cesionării integrale sau parțiale a întreprinderii în cauză sau a activelor acesteia ori a cesionării valorilor mobiliare în cauză și ca cesiunea să aibă loc în termen de un an de la data achiziției; Consiliul Concurenței poate prelungi acest termen, la cerere, în cazul în care respectivele instituții sau societăți pot dovedi că cesionarea nu a fost posibilă, în condiții rezonabile, în termenul stabilit;

c) controlul, potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) lit. b), este dobândit de o întreprindere al cărei obiect unic de activitate este de a achiziționa participații la alte întreprinderi, de a gestiona și valorifica respectivele participații, fără a se implica direct sau indirect în gestionarea întreprinderilor în cauză, aceasta fără a aduce însă atingere drepturilor pe care întreprinderea le deține în calitate de acționar, cu condiția ca drepturile de vot legate de participațiile deținute să fie exercitate, în special în ceea ce privește numirea membrilor organelor de conducere și supraveghere ale întreprinderilor la care deține participațiile, doar pentru a menține valoarea integrală a investițiilor în cauză și nu pentru a determina, direct sau indirect, comportamentul concurențial al acelor întreprinderi;

d) întreprinderile, inclusiv cele care fac parte din grupuri economice, realizează operațiuni de restructurare sau reorganizare a propriilor activități.

Art. 11. — Sunt interzise concentrările economice care pot ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața românească sau pe o parte a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante.

Art. 12. — (1) Prevederile prezentului capitol se aplică operațiunilor de concentrare economică, atunci când cifra de afaceri cumulată a întreprinderilor implicate în operațiune depășește echivalentul în lei a 10.000.000 euro și când cel puțin două dintre întreprinderile implicate au realizat pe teritoriul României, fiecare în parte, o cifră de afaceri mai mare decât echivalentul în lei a 4.000.000 euro. Echivalentul în lei se calculează la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a exercițiului financiar din anul anterior realizării operațiunii.

(2) Pragurile valorice prevăzute la alin. (1) pot fi modificate prin hotărâre a Plenului Consiliului Concurenței, care se pune în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, după obținerea avizului Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, și intră în vigoare la 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 13. — (1) Concentrările economice care depășesc pragurile valorice prevăzute la art. 12 trebuie notificate

Consiliului Concurenței înainte de punerea în aplicare și după încheierea acordului, după anunțarea ofertei publice sau după preluarea pachetului de control.

(2) Notificarea poate fi efectuată și în cazurile în care întreprinderile implicate demonstrează Consiliului Concurenței intenția de a încheia un acord sau, în cazul ofertei publice, și-au anunțat intenția de a face o astfel de ofertă, cu condiția ca acordul sau oferta planificată să aibă ca rezultat o concentrare care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 12.

(3) Potrivit prevederilor prezentei legi, termenul „concentrare economică notificată” include, de asemenea, concentrările planificate, notificate potrivit prevederilor alin. (2).

(4) Concentrările economice care se realizează prin fuziunea a două sau mai multor întreprinderi trebuie notificate de către fiecare dintre părțile implicate; în celelalte cazuri, notificarea trebuie să fie înaintată de către persoana, întreprinderea sau întreprinderile care dobândesc controlul asupra uneia sau mai multor întreprinderi ori asupra unor părți ale acestora.

(5) Criteriile de evaluare a compatibilității concentrărilor economice cu un mediu concurențial normal, procedura de notificare, de acordare a derogării, termenele, documentele și informațiile de prezentat, comunicările și prezentarea de observații de către întreprinderile interesate se stabilesc prin regulamente și instrucțiuni adoptate de Consiliul Concurenței.

(6) Este interzisă punerea în aplicare a unei operațiuni de concentrare economică înainte de notificare și înainte de a fi declarată compatibilă cu un mediu concurențial normal, printr-o decizie adoptată de Consiliul Concurenței, potrivit prevederilor art. 47.

(7) Prevederile alin. (6) nu împiedică punerea în aplicare a unei oferte publice sau a unei serii de tranzacții cu valori mobiliare, inclusiv cu valori mobiliare convertibile în alte tipuri de valori mobiliare, acceptate în vederea tranzacționării pe o piață de tipul bursei de valori, prin care se dobândește controlul potrivit prevederilor art. 9 de la vânzătorii diferiți, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) concentrarea să fie notificată fără întârziere Consiliului Concurenței, potrivit prevederilor alin. (1);

b) cel care dobândește controlul să nu exercite drepturile de vot aferente valorilor mobiliare în cauză sau să facă acest lucru numai pentru a menține valoarea integrală a investiției sale în temeiul unei derogări acordate de Consiliul Concurenței, potrivit prevederilor alin. (8).

(8) Consiliul Concurenței poate acorda, la cerere, o derogare de la regula instituită la alin. (6). Cererea de acordare a derogării trebuie să fie motivată. În decizia pe care o va emite Consiliul Concurenței va ține cont de efectele suspendării concentrării economice asupra uneia sau mai multora dintre întreprinderile implicate în operațiune sau asupra unor terți și de amenințarea reprezentată de concentrare asupra concurenței. Această derogare poate fi acordată sub rezerva îndeplinirii unor condiții și obligații destinate asigurării unei concurențe efective. O derogare poate fi acordată oricând, atât anterior, cât și ulterior notificării.

(9) Validitatea oricărei operațiuni de concentrare economică, inclusiv a celor realizate cu încălcarea prevederilor alin. (6), depinde de analiza și decizia pe care Consiliul Concurenței o adoptă cu privire la operațiune, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2), (4), (5) și (8).

CAPITOLUL IV Consiliul Concurenței

Art. 14. — (1) Se înființează Consiliul Concurenței, autoritate administrativă autonomă în domeniul concurenței, cu personalitate juridică, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei legi. Sediul Consiliului Concurenței este în municipiul București.

(2) Structura organizatorică și de personal a Consiliului Concurenței, atribuțiile de conducere și de execuție ale personalului său se stabilesc prin regulamentele interioare adoptate de acesta.

Art. 15. — (1) Plenul Consiliului Concurenței este un organ colegial și este format din 7 membri, după cum urmează: un președinte, 2 vicepreședinți și 4 consilieri de concurență. Numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței se realizează de către Președintele României, la propunerea Colegiului Consultativ al Consiliului Concurenței, cu avizul Guvernului și după audierea candidaților în comisile de specialitate ale Parlamentului. Respingerea unei nominalizări se poate face doar cu condiția prezentării motivelor pe care aceasta se bazează.

(2) Durata mandatului membrilor Plenului Consiliului Concurenței este de 5 ani, acesta putând fi reînnoit o singură dată, indiferent de durata mandatului exercitat anterior. Membrii Plenului îndeplinesc atribuții conform regulamentelor aprobate de către Plen sau conform delegării președintelui.

(3) Președintele, vicepreședinții și consilierii de concurență trebuie să aibă o independență reală și să se bucure de o înaltă reputație profesională și probitate civică.

(4) Pentru a fi numit membru al Consiliului Concurenței, o persoană trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) este cetățean român, cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene ori aparținând Spațiului Economic European sau cetățean al Confederației Elvețiene;

b) cunoaște limba română;

c) are capacitate deplină de exercițiu;

d) a absolvit studii superioare dovedite cu diplomă;

e) dă dovadă de înaltă competență profesională în domeniul concurenței;

f) beneficiază de o bună reputație;

g) are o vechime de minimum 10 ani în activități din domeniul economic sau juridic;

h) nu este incapabilă ori nu a fost condamnată pentru infracțiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii, infracțiuni de corupție, delapidare, infracțiuni de fals în înscrisuri, evaziune fiscală, infracțiuni prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, sau pentru infracțiunile prevăzute de prezenta lege ori alte infracțiuni săvârșite cu intenție, pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea de 3 ani sau mai mare.

(5) Președintele trebuie să fi îndeplinit o funcție de conducere cu largi responsabilități, în care a făcut dovada competenței sale profesionale și manageriale.

(6) Calitatea de membru al Consiliului Concurenței este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte activități profesionale sau de consultanță, cu participarea, directă ori prin persoane interpușe, la conducerea sau administrarea unor entități publice ori private sau cu deținerea de funcții ori de demnități publice, cu excepția funcțiilor și activităților didactice din învățământul superior, cercetare științifică și creație literar-artistică. Ei nu pot fi desemnați experți sau arbitri nici de părți și nici de instanța judecătorească sau de către o altă instituție.

(7) Membrii Plenului Consiliului Concurenței nu reprezintă autoritatea care i-a numit și sunt independenți în luarea deciziilor.

(8) Membrii Plenului Consiliului Concurenței și inspectorii de concurență nu pot face parte din partide sau alte formațiuni politice.

(9) Mandatul de membru al Plenului Consiliului Concurenței încetează:

a) la expirarea duratei;

b) prin demisie;

c) prin deces;

d) prin imposibilitate definitivă de exercitare, constând într-o indisponibilitate mai lungă de 60 de zile consecutive;

e) la survenirea unei incompatibilități dintre cele prevăzute la alin. (6) și (8), conform prevederilor alin. (12);

f) prin revocare, pentru încălcarea gravă a prezentei legi sau pentru condamnare, prin hotărâre judecătorească definitivă, pentru săvârșirea unei infracțiuni.

(10) Membrii Plenului Consiliului Concurenței sunt revocabili, în cazul prevăzut la alin. (9) lit. f), de către autoritatea care i-a numit. Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești penale ei pot fi suspendați din funcție de către aceeași autoritate.

(11) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. b)—f) se va proceda, conform prevederilor alin. (1) și (2), la desemnarea și numirea unui nou membru al Plenului Consiliului Concurenței pentru un mandat de 5 ani.

(12) Membrii Consiliului Concurenței sunt obligați să notifice de îndată Consiliului survenirea oricărei situații de incompatibilitate sau impediment dintre cele prevăzute la alin. (6) și (8), ei fiind de drept suspendați din funcție din momentul survenirii acestei situații, iar dacă situația se prelungește peste 10 zile consecutive, mandatul încetează și se procedează conform prevederilor alin. (10) și (11).

(13) Activitatea desfășurată de către membrii Plenului Consiliului Concurenței este considerată experiență de specialitate necesară numirii în organele de conducere ale autorităților de reglementare, precum și ale oricăror alte autorități sau instituții publice.

Art. 16. — În caz de vacanță a funcției de președinte al Consiliului Concurenței, pentru una dintre situațiile prevăzute la art. 15 alin. (9) lit. b)—f), până la desemnarea și numirea, în condițiile legii, a unui nou președinte, pentru durata rămasă din mandat, interimatul va fi asigurat de acel membru al Plenului, care are cea mai mare vechime în funcția de vicepreședinte al Consiliului Concurenței.

Art. 17. — (1) Înainte de a începe să-și exercite funcția, fiecare membru al Consiliului Concurenței este obligat să depună în fața Președintelui României, în prezența celorlalți membri numiți și după citirea decretului prezidențial de numire în funcție, următorul jurământ:

„Jur să respect Constituția și legile țării, să apăr interesele României, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, să-mi îndeplinesc cu onoare, demnitate, loialitate, responsabilitate și fără părtinire atribuțiile ce-mi revin. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

(2) Președintele Consiliului Concurenței prestează cel dintâi jurământul.

(3) În cazul neprestării jurământului în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a decretului de numire, membrul numit este de drept demisionar, urmând a se relua procedura desemnării și numirii altei persoane pentru funcția devenită vacantă.

(4) Actele efectuate de oricare dintre membrii Consiliului Concurenței înainte de prestarea jurământului sunt nule de drept.

Art. 18. — (1) Mandatele membrilor Consiliului Concurenței încep de la data depunerii jurământului de către aceștia și expiră la împlinirea termenelor prevăzute la art. 15 alin. (2), calculate de la această dată.

(2) Dacă, până la expirarea mandatului în curs, președintele Consiliului Concurenței desemnat pentru mandatul următor nu va fi prestat jurământul cu respectarea dispozițiilor art. 17, membrii Consiliului Concurenței în exercițiu își vor continua activitatea până la depunerea jurământului de către președintele Consiliului, desemnat pentru mandatul următor sub conducerea președintelui anterior.

(3) În situația în care până la expirarea duratei mandatului unui membru al Plenului Consiliului Concurenței, în condițiile art. 15 alin. (9) lit. a), nu este numit un succesor, membrul Plenului al cărui mandat expiră își va continua activitatea până la depunerea jurământului de către cel desemnat pentru mandatul următor.

Art. 19. — (1) Consiliul Concurenței își desfășoară activitatea, deliberază și ia decizii în plen sau în comisii. Plenul Consiliului Concurenței se întrunește valabil în prezența

majorității membrilor în funcție, dar nu mai puțin de 3 dintre aceștia, și adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor prezenți. Comisia adoptă hotărâri cu majoritatea voturilor membrilor. Plenul adoptă hotărâri asupra chestiunilor de natură economico-administrativă, la solicitarea președintelui.

(2) Fiecare comisie este formată din 3 membri ai Plenului Consiliului Concurenței. Președintele Consiliului Concurenței stabilește componența comisiei pentru fiecare caz în parte și îl desemnează pe unul dintre membri pentru a conduce lucrările acesteia. La cererea unui membru al comisiei sau a președintelui Consiliului Concurenței, cazul cu care comisia a fost investită este supus atenției Plenului Consiliului Concurenței, care va decide.

(3) Pe baza hotărârii luate de plen sau de comisie, după caz, președintele Consiliului Concurenței dispune, prin ordin, efectuarea de investigații. Prin același ordin este desemnat raportorul de caz, în baza propunerii directorului general.

(4) În aplicarea prezentei legi, Consiliul Concurenței examinează în plen:

a) rapoartele de investigație, cu eventualele obiecții formulate la acestea, și decide asupra măsurilor de luat;

b) autorizarea concentrărilor economice;

c) punctele de vedere, recomandările și avizele formulate în realizarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege;

d) proiectele de reglementări propuse spre adoptare;

e) raportul anual prevăzut la art. 30 alin. (1), raportul anual privind ajutoarele de stat, precum și orice alte rapoarte privind concurența și ajutoarele de stat;

f) incidența prevederilor art. 60 alin. (4).

(5) Plenul Consiliului Concurenței va putea delega exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (4) lit. a), b) și c) unei comisii formate din 3 membri ai Plenului Consiliului Concurenței.

(6) În formațiunile deliberative fiecare membru dispune de un vot; în caz de partaj egal al voturilor, soluția votată de președinte prevalează.

(7) Deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în plen conform prevederilor alin. (4) se semnează de către președinte, în numele Consiliului Concurenței. Acestea vor putea fi atacate în termen de 30 de zile de la publicare sau, după caz, de la comunicare, în procedura de contencios administrativ la Curtea de Apel București. Sentința va fi pronunțată fără drept de apel, împotriva ei putând fi declarat recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 20. — (1) Președintele Consiliului Concurenței angajează patrimonial, prin semnătura sa, Consiliul Concurenței ca persoană juridică și-l reprezintă ca instituție publică în fața persoanelor fizice și juridice, a autorităților legislative, judiciare și administrative, precum și a altor instituții românești, străine și internaționale. El exercită prerogative disciplinare asupra întregului personal al Consiliului Concurenței.

(2) Ordinele și deciziile Consiliului Concurenței, prin care se dispun măsuri și se aplică sancțiuni, se semnează de către președinte, iar reglementările adoptate de Consiliul Concurenței sunt puse în aplicare, suspendate ori abrogate prin ordin al președintelui.

(3) În caz de absență ori de indisponibilitate a președintelui, reprezentarea legală a Consiliului Concurenței revine unuia dintre vicepreședinți desemnat prin ordin de președinte pentru durata absenței sau a indisponibilității sale. În caz de indisponibilitate a vicepreședinților Consiliului Concurenței, delegarea poate fi făcută către un alt membru al Plenului Consiliului Concurenței desemnat prin ordin de președinte pentru durata absenței sau a indisponibilității sale.

(4) Președintele Consiliului Concurenței poate delega puteri de reprezentare oricărui dintre vicepreședinți, consilierii de concurență, inspectorii de concurență sau altor persoane, mandatul trebuind să menționeze expres puterile delegate și durata exercitării lor.

Art. 21. — (1) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Consiliul Concurenței își elaborează și își adoptă regulamentul de organizare, funcționare și procedură și își constituie aparatul propriu, la nivel central și local.

(2) Nomenclatorul de funcții al aparatului propriu, cuprinzând inspectorii de concurență și alte categorii de personal, condițiile de încadrare pe funcții, de promovare în grad și de stimulare, precum și atribuțiile fiecărei funcții se stabilesc prin regulamentul adoptat de Consiliul Concurenței, cu respectarea reglementărilor privind funcția publică și funcționarii publici și a reglementărilor privind salarizarea personalului contractual din sectorul bugetar.

(3) Funcția publică de specialitate pentru Consiliul Concurenței este cea de inspector de concurență. Prin derogare de la prevederile art. 56 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ocuparea definitivă a funcției publice de specialitate se face numai prin promovare sau prin recrutare, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(4) Activitatea desfășurată în cadrul Consiliului Concurenței de către inspectorii de concurență cu studii superioare constituie vechime în specialitate.

(5) Activitatea inspectorilor de concurență cu studii juridice care exercită atribuții de reprezentare a intereselor autorității în fața instanțelor de judecată, prin derogare de la prevederile art. 84 alin. (1) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, constituie vechime în specialitate juridică și este asimilată vechimii în munca juridică desfășurată de consilierii juridici, potrivit prevederilor art. 7 din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, cu completările ulterioare.

Art. 22. — Funcția de președinte al Consiliului Concurenței este asimilată celei de ministru, iar funcțiile de vicepreședinte și consilier de concurență sunt asimilate celei de secretar de stat.

Art. 23. — (1) În organizarea Consiliului Concurenței funcționează un secretar general și un secretar general adjunct, numiți și eliberați din funcție prin decizie a prim-ministrului, la propunerea Consiliului Concurenței, pe baza rezultatelor obținute la concursul național de intrare în categoria înalților funcționari publici, organizat în condițiile legii. Secretarul general și secretarul general adjunct sunt înalți funcționari publici cărora li se aplică statutul înalților funcționari publici, conform Legii nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și alte reglementări specifice. Atribuțiile acestora sunt stabilite prin regulamentul de organizare, funcționare și procedură adoptat de Consiliul Concurenței.

(2) În organizarea Consiliului Concurenței funcționează un director general. Acesta este funcționar public de conducere, iar atribuțiile sale se stabilesc prin regulamentul de organizare, funcționare și procedură adoptat de Consiliul Concurenței.

(3) În cadrul Consiliului Concurenței funcționează Colegiul Consultativ, ca organism nepermanent, format din 11 până la 17 reprezentanți ai mediului universitar de concurență, ai mediului de afaceri și ai asociațiilor de protecție a consumatorilor sau din alte persoane cu prestigiu în domeniul economic, juridic ori al concurenței.

(4) Cheltuielile privind organizarea ședințelor Colegiului Consultativ se suportă din bugetul Consiliului Concurenței, cu respectarea prevederilor legale.

(5) Membrii Colegiului Consultativ au dreptul la decontarea, din bugetul Consiliului Concurenței, a cheltuielilor de deplasare și cazare, în situația în care ședințele se desfășoară în altă localitate decât cea de domiciliu a acestora, cu respectarea prevederilor legale.

(6) Membrii Colegiului Consultativ trebuie să respecte dispozițiile legale cu privire la conflictul de interese legat de activitățile la care participă în cadrul acestuia. La lucrările Colegiului Consultativ participă de drept foștii președinți ai Consiliului Concurenței.

(7) Colegiul Consultativ emite opinii neobligatorii cu privire la principalele aspecte ale politicii de concurență. În cadrul Colegiului Consultativ pot funcționa grupuri de lucru pe teme specifice.

(8) Modul de numire a membrilor, rolul, funcționarea și organizarea Colegiului Consultativ sunt prevăzute în

regulamentul de funcționare, aprobat prin hotărâre a Guvernului*).

Art. 24. — (1) Consiliul Concurenței își întocmește proiectul de buget propriu, care se prevede distinct în bugetul de stat. Finanțarea Consiliului Concurenței se asigură de la bugetul de stat, precum și din venituri proprii din sursele prevăzute la art. 31.

(2) Pentru funcționarea Consiliului Concurenței și a aparatului său teritorial, Guvernul și, după caz, organele administrației publice locale vor atribui Consiliului Concurenței în administrare imobilele necesare, respectiv terenurile și dotările din domeniul public de interes național sau, după caz, local, în termen de 60 de zile de la înregistrarea cererii Consiliului Concurenței.

(3) Sumele reprezentând tarife și amenzi sau alte sancțiuni aplicate de Consiliul Concurenței se fac venit la bugetul de stat, în condițiile legii.

(4) Deciziile Consiliului Concurenței prin care se aplică amenzi sau se stabilesc taxe de autorizare constituie titluri executorii, fără vreo altă formalitate, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora.

(5) Consiliul Concurenței va suporta, în limita fondurilor bugetare aprobate cu această destinație, sumele necesare asigurării asistenței juridice pentru membrii Plenului, inspectorii de concurență și celelalte categorii de personal, în legătură cu faptele săvârșite de aceștia în exercitarea, potrivit legii, a atribuțiilor de serviciu, atunci când au calitatea de învinuit ori inculpat.

(6) Sumele acordate de Consiliul Concurenței membrilor Plenului, inspectorilor de concurență sau altor angajați pentru asigurarea asistenței juridice vor fi restituite de către aceștia, în cazul în care printr-o hotărâre judecătorească definitivă s-a stabilit vinovăția acestora ori că fapta a fost săvârșită în afara exercitării atribuțiilor de serviciu prevăzute de lege.

(7) Procedura și condițiile în care sumele necesare asigurării asistenței juridice sunt suportate de Consiliul Concurenței vor fi reglementate prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.

Art. 25. — (1) Consiliul Concurenței are următoarele atribuții:

a) efectuează investigațiile privind aplicarea prevederilor art. 5, 6, 8, 13 și art. 47 alin. (3) din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

b) ia deciziile prevăzute de lege pentru cazurile de încălcare a dispozițiilor art. 5, 6, 8 și 13 din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, constatate în urma investigațiilor efectuate de către inspectorii de concurență;

c) acceptă angajamente și impune măsuri interimare, în condițiile prevăzute de lege;

d) ia deciziile prevăzute de lege pentru cazurile de concentrări economice;

e) retrace, prin decizie, beneficiul exceptării pentru înțelegerile, deciziile asociațiilor de întreprinderi sau practicile concertate cărora li se aplică prevederile unuia dintre regulamentele europene de exceptare pe categorii, potrivit prevederilor art. 29 alin. (2) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003;

f) asigură aplicarea efectivă a deciziilor proprii, inclusiv monitorizarea măsurilor dispuse și a efectelor concentrărilor economice autorizate condiționat prin decizii;

g) efectuează, din proprie inițiativă, investigații privind un anumit sector economic sau un anumit tip de acord în diferite sectoare, atunci când rigiditatea prețurilor sau alte împrejurări sugerează posibilitatea restrângerii sau denaturării concurenței pe piață. Consiliul Concurenței poate publica un raport cu privire la rezultatele investigației privind anumite sectoare ale economiei sau anumite acorduri în diferite sectoare și invită părțile interesate să formuleze observații;

h) sesizează Guvernul asupra existenței unei situații de monopol sau a altor cazuri, asemenea celor prevăzute la art. 4 alin. (2) și (3), și propune acestuia adoptarea măsurilor necesare pentru remediarea disfuncționalităților constatate;

i) sesizează instanțele judecătorești asupra cazurilor în care acestea sunt competente, potrivit prezentei legi;

j) urmărește aplicarea dispozițiilor legale și a altor acte normative incidente în domeniul de reglementare al prezentei legi;

k) sesizează Guvernului cazurile de imixtiune a organelor administrației publice centrale și locale în aplicarea prezentei legi;

l) emite avize sau puncte de vedere pentru proiectele de acte normative, proiectele de documente de politici publice, care pot avea impact anticoncurențial, și poate recomanda modificarea acestora;

m) face recomandări Guvernului și organelor administrației publice locale pentru adoptarea de măsuri care să faciliteze dezvoltarea pieței și a concurenței;

n) propune Guvernului sau organelor administrației publice locale luarea de măsuri disciplinare împotriva personalului din subordinea acestora, în cazul în care acesta nu respectă dispozițiile obligatorii ale Consiliului Concurenței;

o) realizează studii și întocmește rapoarte privind domeniul său de activitate și furnizează Guvernului, publicului și organizațiilor internaționale specializate informații privind această activitate;

p) reprezintă România și promovează schimbul de informații și de experiență în relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale de profil; ca autoritate națională de concurență, Consiliul Concurenței este responsabil de relația cu instituțiile Uniunii Europene, potrivit prevederilor relevante din legislația europeană, și cooperează cu alte autorități de concurență;

r) stabilește și aprobă misiunea, strategia generală și programele de activitate ale autorității de concurență;

s) ia orice alte decizii în îndeplinirea atribuțiilor ce decurg din prezenta lege;

ș) asigură aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, precum și aplicarea prevederilor Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În vederea exercitării atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și g), Consiliul Concurenței poate realiza examinări preliminare, în cadrul cărora are dreptul să solicite informațiile și documentele necesare, potrivit prevederilor art. 34 alin. (2).

(3) În aplicarea alin. (1) lit. l), autoritățile și instituțiile administrației publice centrale și locale au obligația să solicite avize sau puncte de vedere atunci când inițiază proiecte de acte normative, proiecte de documente de politici publice, care pot avea impact anticoncurențial. Observațiile și propunerile formulate în avizul sau punctul de vedere al Consiliului Concurenței vor fi avute în vedere la definitivarea proiectului de act normativ, respectiv a proiectului de documente de politici publice.

(4) Consiliul Concurenței, în calitate de autoritate națională de concurență, are toate drepturile și obligațiile prevăzute de Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, precum și cele prevăzute de Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 22 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi. Instanțele naționale au toate drepturile și obligațiile prevăzute de Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.

* A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 390/2012 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Consultativ al Consiliului Concurenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare.

(5) O investigație privind un anumit sector economic poate fi finalizată prin identificarea unor disfuncționalități ale pieței care afectează procesul concurențial. În această situație, Consiliul Concurenței va lua, în cel mai scurt timp, măsurile necesare în scopul de a crea condiții de concurență efectivă prin:

a) emiterea de recomandări către mediul de afaceri, autoritățile publice sau consumatori, pentru facilitarea dezvoltării pieței și a concurenței;

b) promovarea unor reglementări specifice, dacă se constată că disfuncționalitățile pieței au fost generate de acte normative în vigoare;

c) impunerea, prin decizie, a măsurilor necesare, adecvate și proporționale pentru remedierea disfuncționalităților pieței.

(6) Măsurile prevăzute la alin. (5) lit. c) sunt supuse consultării publice anterior adoptării unei decizii. Întreprinderile față de care se impun aceste măsuri au dreptul de acces la documentele din dosarul Consiliului Concurenței, în conformitate cu prevederile art. 45, și pot prezenta în scris punctul lor de vedere. În observațiile scrise, părțile implicate pot solicita organizarea de audieri de către Consiliul Concurenței. Data până la care se trimit observațiile, respectiv data audierii, după caz, este stabilită de Consiliul Concurenței.

(7) Toate referirile din Legea nr. 11/1991, cu modificările și completările ulterioare, la *Oficiul Concurenței* vor fi înlocuite cu referirea la *Consiliul Concurenței*. Consiliul Concurenței va putea folosi oricare dintre instrumentele prevăzute de prezenta lege pentru identificarea și sancționarea faptelor de concurență neloială.

Art. 26. — (1) Consiliul Concurenței adoptă regulamente și instrucțiuni, emite ordine, ia decizii și formulează avize, face recomandări și elaborează rapoarte în aplicarea prevederilor prezentei legi.

(2) Consiliul Concurenței poate face recomandări de bună practică în diverse sectoare economice și îndrumări privind diverse aspecte generale ale aplicării legislației în domeniul concurenței, cu luarea în considerare a practicii instanțelor naționale și a celor de la nivelul Uniunii Europene, precum și a practicii Comisiei Europene.

(3) Consiliul Concurenței emite ordine prin care pune în aplicare, suspendă sau abrogă reglementările adoptate în plen, dispune efectuarea de investigații, ordonă inspecții, ia măsuri privind gestiunea internă și personalul din subordine, precum și orice alte măsuri necesare îndeplinirii strategiei și misiunii autorității de concurență.

(4) Deciziile Consiliului Concurenței sunt acte administrative unilaterale cu caracter individual prin care se constată încălcarea prevederilor prezentei legi și se aplică sancțiunile corespunzătoare, se dispun măsurile necesare restabilirii mediului concurențial, se soluționează plângerile formulate în baza dispozițiilor prezentei legi, precum și cererile și notificările privind concentrările economice.

(5) Avizele sunt formulate, recomandările și propunerile sunt făcute, punctele de vedere sunt formulate, rapoartele sunt elaborate și comunicate, după caz, publicate, potrivit dispozițiilor prezentei legi.

Art. 27. — (1) Proiectele de regulamente și instrucțiuni, precum și modificările acestora necesită avizul Consiliului Legislativ, după care sunt adoptate în Plenul Consiliului Concurenței și puse în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.

(2) Reglementările Consiliului Concurenței pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 28. — Consiliul Concurenței va comunica punctul său de vedere asupra oricărui aspect în domeniul politicii concurențiale, la cererea:

- a) Administrației Prezidențiale și Guvernului României;
- b) comisiilor parlamentare, senatorilor și deputaților;
- c) autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale;

d) organizațiilor profesionale și patronale în măsura în care acestea au atribuții legale de reglementare a domeniilor în care activează;

e) organizațiilor pentru protecția consumatorilor;

f) instanțelor judecătorești și parchetelor.

Art. 29. — (1) Cu privire la politica de privatizare, respectiv politicile de ramură sau sectoriale, Consiliul Concurenței va consulta ministerele de resort și alte organe ale administrației publice centrale sau locale, precum și organizațiile patronale în cauză.

(2) Organele și organizațiile prevăzute la alin. (1) vor trimite Consiliului Concurenței punctul lor de vedere în termen de 30 de zile de la solicitare. Acest punct de vedere va fi atașat la raportul asupra cazului analizat.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor sale Consiliul Concurenței se va consulta cu organele administrației publice centrale sau locale și va solicita informații și asistență din partea acestora.

Art. 30. — (1) Consiliul Concurenței întocmește anual un raport privind activitatea sa și modul în care operatorii economici și autoritățile publice respectă regulile concurenței, potrivit prezentei legi.

(2) Raportul se adoptă în Plenul Consiliului Concurenței și se dă publicității.

Art. 31. — (1) Prin prezenta lege se instituie următoarea taxă: taxa de autorizare a concentrărilor economice, care se plătește în cazul emiterii unei decizii de autorizare potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) și alin. (4) lit. b) și c).

(2) Taxa de autorizare a concentrării economice se stabilește prin instrucțiuni ale Consiliului Concurenței între 10.000 euro și 25.000 euro, în cazul emiterii unei decizii de autorizare potrivit prevederilor art. 47 alin. (2), respectiv între 25.001 euro și 50.000 euro, în cazul emiterii unei decizii de autorizare potrivit prevederilor art. 47 alin. (4) lit. b) și c). Echivalentul în lei al taxei de autorizare se calculează la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a exercițiului financiar din anul anterior emiterii deciziei de autorizare a concentrării economice.

(3) Sumele prevăzute la alin. (1) se fac venituri proprii la bugetul Consiliului Concurenței.

(4) Consiliul Concurenței poate reține și utiliza veniturile din taxa de autorizare a concentrărilor economice, prin înființarea pe lângă acesta a unei activități finanțate integral din venituri proprii.

(5) Veniturile realizate de Consiliul Concurenței potrivit alin. (4) se utilizează pentru:

- a) pregătire profesională pentru personalul Consiliului Concurenței;
- b) consultanță și expertiză;
- c) indemnizație de performanță acordată personalului Consiliului Concurenței cu rezultate deosebite, în condițiile legii;
- d) editarea și tipărirea Revistei Române de Concurență;
- e) alte activități din domeniul de activitate a Consiliului Concurenței, în condițiile legii.

(6) Personalul Consiliului Concurenței poate beneficia de indemnizația de performanță acordată din veniturile prevăzute la alin. (4). Modul de acordare a indemnizației de performanță se stabilește prin regulament al Consiliului Concurenței.

(7) Activitatea prevăzută la alin. (4) se încadrează în același capitol bugetar la care este încadrat și ordonatorul de credite pe lângă care s-a înființat.

(8) Bugetul de venituri și cheltuieli pentru această activitate se elaborează și se aprobă odată cu bugetul Consiliului Concurenței, conform prevederilor legale în vigoare.

(9) Excedentul anual rezultat din execuția bugetului de venituri și cheltuieli al activității se reportează în anul următor cu aceeași destinație, conform prevederilor legale în vigoare.

(10) Execuția de casă a bugetului de venituri și cheltuieli al activității se realizează prin Trezoreria Statului, conform prevederilor legale în vigoare.

(11) Raportarea execuției de casă a bugetului de venituri și cheltuieli al activității se efectuează în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(12) În relațiile contractuale, activitatea prevăzută la alin. (4) este reprezentată de persoanele autorizate ale instituției pe lângă care s-a înființat.

CAPITOLUL V

Procedura de examinare preliminară, de investigare și de luare a deciziilor

Art. 32. — (1) Descoperirea și investigarea încălcărilor prevederilor prezentei legi, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene incumbă Consiliului Concurenței care acționează prin inspectorii de concurență.

(2) În cazul infracțiunii prevăzute la art. 65 alin. (1), personalul desemnat în condițiile alin. (1) va putea efectua numai actele stabilite prin art. 61 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 33. — (1) Consiliul Concurenței, potrivit atribuțiilor sale, dispune efectuarea de investigații, dacă există suficient temei de fapt și de drept:

a) din oficiu;

b) la plângerea unei persoane fizice sau juridice afectate în mod real și direct prin încălcarea prevederilor art. 5, 6, 8 și 13 din prezenta lege, precum și ale art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în condițiile prevederilor alin. (2).

(2) În vederea utilizării raționale a resurselor pentru declanșarea și efectuarea investigațiilor, Consiliul Concurenței poate prioritiza cazurile în funcție de potențialul impact asupra concurenței efective, de interesul general al consumatorilor sau de importanța strategică a sectorului economic vizat.

Art. 34. — (1) În vederea analizării plângerilor formulate potrivit art. 33 alin. (1) lit. b) și a notificărilor privind concentrările economice, precum și în exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 25 alin. (1), inspectorii de concurență, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute, după caz, la art. 53 lit. a) și b), art. 54 alin. (1) lit. a) și alin. (2) și art. 59 alin. (1) lit. e), pot solicita informațiile și documentele care le sunt necesare:

a) întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi;

b) autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale.

(2) În realizarea procedurii de examinare preliminară, necesară în vederea exercitării din oficiu a atribuțiilor prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) și g), inspectorii de concurență, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute la art. 53 lit. c) sau, după caz, la art. 54 alin. (1) lit. b), pot solicita întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi, precum și autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale orice informații și documente necesare.

(3) În realizarea atribuțiilor prevăzute de lege, Consiliul Concurenței va putea utiliza, în condițiile legii, informațiile și documentele colectate de către alte autorități și instituții publice în derularea activităților specifice ale acestora.

(4) În scopul aplicării prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, documentele și informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi solicitate de Consiliul Concurenței, la cererea Comisiei Europene și a autorităților de concurență din statele membre ale Uniunii Europene.

(5) Inspectorii de concurență, primind acces la documentele, datele și informațiile prevăzute la alin. (1), (2) și (4), sunt ținuti la respectarea strictă a caracterului de secret de stat sau secret de serviciu atribuit legal respectivelor documente, date și informații.

(6) Informațiile colectate potrivit prevederilor alin. (1)–(4), art. 36 și art. 38 pot fi folosite doar pentru scopul aplicării legislației în domeniul concurenței. Consiliul Concurenței va putea sesiza și alte instituții sau autorități publice în condițiile în care sunt descoperite aspecte care țin de competența acestora.

(7) Potrivit prevederilor art. 12 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, în scopul aplicării art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul Concurenței poate să facă schimb sau să utilizeze ca mijloc de probă orice element de fapt sau de drept, inclusiv informații confidențiale cu Comisia Europeană, precum și cu oricare altă autoritate de concurență dintr-un stat membru al Uniunii Europene împuternicită în acest sens, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(8) Consiliul Concurenței, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, poate transmite informațiile în conformitate cu prevederile alin. (7), cu condiția ca autoritatea de concurență care le primește:

a) să le folosească numai pentru aplicarea prevederilor de concurență și în scopul pentru care au fost colectate de către Consiliul Concurenței;

b) să protejeze caracterul confidențial al acestor informații și să transmită aceste informații terților numai cu acordul prealabil al Consiliului Concurenței.

Art. 35. — (1) Sunt avertizori de concurență persoanele fizice care furnizează Consiliului Concurenței, din propria inițiativă, informații privind posibile încălcări ale prezentei legi.

(2) Consiliul Concurenței protejează identitatea avertizorului de concurență.

(3) Furnizarea de informații conform prevederilor prezentului articol nu este considerată o încălcare a obligației de confidențialitate prevăzute în Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în contractul de muncă.

Art. 36. — În scopul îndeplinirii atribuțiilor legale, Consiliul Concurenței poate să ia declarații de la orice persoană fizică sau de la reprezentantul legal al persoanei juridice, care consimte să dea astfel de declarații.

Art. 37. — (1) În scopul îndeplinirii atribuțiilor legale, inspectorii de concurență, cu excepția debutanților, pot să intervieveze orice persoană fizică sau juridică, care a consimțit la acest lucru.

(2) În vederea realizării interviurilor prevăzute la alin. (1), Consiliul Concurenței transmite o solicitare scrisă persoanei sau persoanelor ce urmează a fi interviuate, indicând temeiul legal, scopul, data și locul derulării interviului, precum și sancțiunile prevăzute de prezenta lege.

(3) Interviuul poate fi realizat prin orice mijloace, inclusiv pe cale electronică, va fi înregistrat pe suport audiovideo și consemnat într-un proces-verbal semnat de toți participanții.

Art. 38. — (1) Pentru investigarea încălcării prevederilor prezentei legi, inspectorii de concurență sunt abilitați cu puteri de inspecție, cu excepția inspectorilor debutanți, și au următoarele puteri de inspecție:

a) să intre în spațiile, terenurile sau mijloacele de transport pe care întreprinderile ori asociațiile de întreprinderi le dețin legal și/sau își desfășoară activitatea;

b) să examineze orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau asociațiilor de întreprinderi, indiferent de locul în care sunt depozitate și de suportul fizic sau electronic pe care sunt păstrate;

c) să ceară oricărui reprezentant sau membru al personalului întreprinderii sau asociației de întreprinderi explicații cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției și să consemneze sau să înregistreze răspunsurile acestora;

d) să ridice sau să obțină în orice formă copii ori extrase din orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau din alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau asociației de întreprinderi;

e) să sigileze orice amplasament destinat activităților întreprinderii sau asociației de întreprinderi și orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau asociației de întreprinderi, pe durata și în măsura necesară inspecției.

(2) Inspectorii de concurență cu puteri de inspecție vor proceda la actele prevăzute la alin. (1) numai dacă există indicii că pot fi găsite documente sau pot fi obținute informații considerate necesare pentru îndeplinirea misiunii lor, iar rezultatul acestora va fi consemnat într-un proces-verbal de constatare și inventariere.

(3) Inspectorii de concurență cu puteri de inspecție pot face inspecții inopinate și pot solicita orice fel de informații sau justificări legate de îndeplinirea misiunii, atât la fața locului, cât și la convocare la sediul Consiliului Concurenței.

(4) Inspectorii de concurență sunt abilitați cu puteri de inspecție prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței. O copie certificată a acestui ordin și a autorizării judiciare se comunică întreprinderii sau asociației de întreprinderi supuse inspecției dispuse cu respectarea dispozițiilor alin. (2). În cazul în care comunicarea nu se poate face fizic reprezentantului legal sau, în lipsa acestuia, oricărui angajat al întreprinderii respective, aceasta se poate efectua și prin telefax, poștă electronică sau prin alte mijloace care asigură transmiterea textului ordinului și autorizării judiciare, precum și confirmarea expedierii acestuia. În această situație, comunicarea ordinului de inspecție și a documentelor aferente acestuia se socoteste îndeplinită la data și ora înscrise pe copia imprimată a confirmării expedierii. În ipoteza în care comunicarea nu se poate face prin niciuna dintre modalitățile prevăzute mai sus, inspectorii de concurență vor proceda la afișarea ordinului de inspecție, a autorizării judiciare și a ordinului de declanșare a investigației la amplasamentul destinat inspecției, întocmind în acest sens un proces-verbal de afișare, în care vor fi indicate data și ora afișării.

(5) Consiliul Concurenței desfășoară inspecții la solicitarea Comisiei Europene sau a unei alte autorități de concurență a unui stat membru, potrivit prevederilor art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 și ale art. 12 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004, în baza ordinului de inspecție emis de președintele Consiliului Concurenței. Consiliul Concurenței poate permite persoanelor autorizate de autoritățile de concurență din statele membre să asiste, să coopereze sau să participe alături de inspectorii Consiliului Concurenței desemnați prin ordin conform alin. (4) la inspecțiile desfășurate de Consiliul Concurenței potrivit prevederilor art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.

(6) Ordinul de inspecție va indica obiectul și scopul inspecției, stabilește data la care începe și arată sancțiunile prevăzute la art. 53 și 59, precum și dreptul de a ataca ordinul la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 15 zile de la comunicare, prin derogare de la Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea curții de apel este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare. Instanțele vor soluționa cauza de urgență și cu precădere.

(7) La solicitarea Consiliului Concurenței, în ipoteza în care poate exista o opoziție la desfășurarea inspecției, organele de poliție sunt obligate să însoțească și să asigure sprijinul necesar echipelor de inspecție, în exercitarea puterilor de inspecție.

(8) Comunicările dintre întreprinderea sau asociația de întreprinderi investigate și avocatul acesteia, realizate în cadrul și în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare al întreprinderii sau asociației de întreprinderi, respectiv după deschiderea procedurii administrative în baza prezentei legi ori anterior deschiderii procedurii administrative, cu condiția ca aceste comunicări să aibă legătură cu obiectul procedurii, nu pot fi prelevate ori folosite ca probă în cursul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței.

(9) Atunci când întreprinderile nu dovedesc caracterul protejat al unei comunicări, pentru ca aceasta să cadă sub incidența alin. (8), inspectorii de concurență care desfășoară inspecția vor sigila și vor ridica comunicarea în cauză, în dublu exemplar.

(10) Președintele Consiliului Concurenței va decide, de urgență, pe baza probelor și argumentelor prezentate. În condițiile în care președintele Consiliului Concurenței decide să respingă caracterul protejat al comunicării, desigilarea documentului poate avea loc doar după expirarea termenului în care decizia poate fi contestată, potrivit prevederilor alin. (11) sau, în cazul în care decizia este contestată, după ce hotărârea instanței devine definitivă.

(11) Decizia președintelui Consiliului Concurenței cu privire la caracterul protejat al comunicării poate fi atacată în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, prin derogare de la Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea curții de apel este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare. Instanțele vor soluționa cauza de urgență și cu precădere.

(12) Exercițarea puterilor de inspecție se face în conformitate cu regulamentul privind organizarea, funcționarea și procedura Consiliului Concurenței*).

Art. 39. — În baza autorizării judiciare date prin încheiere, conform art. 40, inspectorul de concurență poate efectua inspecții, în spațiile prevăzute la art. 38, precum și în orice alte spații, inclusiv domiciliul, terenurile sau mijloacele de transport aparținând conducătorilor, administratorilor, directorilor și altor angajați ai operatorilor economici sau asociațiilor de operatori economici supuși investigației.

Art. 40. — (1) Inspectorii de concurență pot proceda la inspecții, potrivit prevederilor art. 39, doar în baza unui ordin emis de către președintele Consiliului Concurenței și cu autorizarea judiciară dată prin încheiere de către președintele Curții de Apel București sau de către un judecător delegat de acesta. O copie certificată a ordinului de inspecție și a autorizației judiciare se comunică obligatoriu persoanei supuse inspecției înainte de începerea acesteia.

(2) Cererea de autorizare se judecă în camera de consiliu, fără citarea părților. Judecătorul se pronunță asupra cererii de autorizare în termen de cel mult 48 de ore de la data înregistrării cererii. Încheierea se motivează și se comunică Consiliului Concurenței în termen de cel mult 48 de ore de la pronunțare.

(3) În cazul în care inspecția trebuie desfășurată simultan în mai multe spații dintre cele prevăzute la art. 39, Consiliul Concurenței va introduce o singură cerere, instanța pronunțându-se printr-o încheiere în care se vor indica spațiile în care urmează să se desfășoare inspecția.

(4) Cererea de autorizare trebuie să cuprindă toate informațiile de natură să justifice inspecția, iar judecătorul sesizat este ținut să verifice dacă cererea este întemeiată.

(5) Oricare ar fi împrejurările, inspecția se desfășoară între orele 8,00 și 18,00 și trebuie efectuată în prezența persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său. Inspecția poate continua și după ora 18,00 numai cu acordul persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său.

(6) Inventarele și punerile de sigilii se fac conform dispozițiilor Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Încheierea prevăzută la alin. (1) poate fi atacată cu contestație la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 72 de ore. Pentru Consiliul Concurenței, termenul în care poate fi atacată încheierea curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor alin. (2). În ceea ce privește persoana supusă inspecției, termenul în care poate fi atacată încheierea curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor alin. (1). Contestația nu este suspensivă de executare.

(8) Președintele Curții de Apel București sau judecătorul delegat de acesta are competența să emită autorizația judiciară prevăzută la art. 21 alin. (3) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.

* A se vedea Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 101/2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 14 februarie 2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 41. — (1) La primirea unei plângeri privind o practică anticoncurențială, Consiliul Concurenței examinează dacă aceasta prezintă suficient temei de fapt și de drept pentru a justifica dispunerea pornirii unei investigații.

(2) Dacă plângerea nu prezintă suficiente temeiuri pentru a justifica declanșarea unei investigații, inclusiv prin raportare la prevederile art. 33 alin. (2), Consiliul Concurenței o respinge, comunicând autorului decizia, în scris, cu precizarea motivelor, în termen de 60 de zile lucrătoare de la data la care acestuia i se confirmă faptul că plângerea este completă și îndeplinește toate condițiile, stabilite potrivit prevederilor alin. (4). Respingerea unei plângeri se face prin decizie a Consiliului Concurenței după ce i s-a acordat autorului plângerii posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere față de motivele pentru care autoritatea de concurență intenționează să respingă plângerea.

(3) Decizia de respingere a plângerii poate fi atacată la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(4) Consiliul Concurenței va stabili, prin regulament, condițiile pe care o solicitare ce i-a fost adresată trebuie să le îndeplinească pentru a putea fi calificată ca plângere, precum și procedura aplicabilă soluționării acesteia.

(5) În cazul în care plângerea înaintată nu cade sub incidența prezentei legi, Consiliul Concurenței va răspunde, în scris, în termen de 30 de zile de la înregistrarea plângerii.

Art. 42. — (1) De câte ori Consiliul Concurenței dispune declanșarea unei investigații, în ordinul de declanșare a investigației este desemnat raportorul de caz, la propunerea directorului general. Raportorul este responsabil pentru întocmirea raportului asupra investigației, comunicarea lui părților în cauză, primirea observațiilor și prezentarea raportului în Plenul Consiliului Concurenței, dacă este cazul.

(2) Raportorul desemnat instrumentează toate actele procedurii de investigație, propunând Consiliului Concurenței dispunerea măsurilor care sunt de competența acestuia.

Art. 43. — (1) În situația în care, în urma declanșării unei investigații din oficiu, se constată că aceasta nu a condus la descoperirea unor dovezi suficiente privind încălcarea legii, care să justifice impunerea de măsuri sau sancțiuni de către Consiliul Concurenței, acesta, prin ordin al președintelui, va închide investigația și va informa de îndată părțile implicate.

(2) În situația în care investigația a fost declanșată ca urmare a unei plângeri și se constată că aceasta nu a condus la descoperirea unor dovezi suficiente privind încălcarea legii, care să justifice impunerea de măsuri sau sancțiuni de către Consiliul Concurenței, închiderea investigației se va face prin decizie a Consiliului Concurenței.

Art. 44. — (1) Cu excepția situației prevăzute la art. 43 alin. (1), în orice procedură de investigație, Consiliul Concurenței acordă întreprinderilor participante la înțelegere, decizia luată de asociații de întreprinderi, practica concertată, abuzul de poziție dominantă sau la concentrarea economică, ce formează obiect al investigației, ocazia de a-și exprima în scris observațiile cu privire la conținutul raportului de investigație. În observațiile scrise, părțile implicate pot solicita organizarea de audieri de către Consiliul Concurenței. Atunci când apreciază că este util pentru stabilirea adevărului în cauza investigată, Consiliul Concurenței poate organiza audieri și în lipsa unei solicitări a părților implicate. Data până la care trebuie trimise observațiile, respectiv data audierii, după caz, este fixată de Consiliul Concurenței.

(2) Președintele Consiliului Concurenței poate desemna experți și poate admite audierea autorului plângerii, la solicitarea acestuia, precum și a oricărei persoane fizice sau juridice care declară că deține date și informații relevante pentru stabilirea adevărului în cauza investigată.

(3) Neprezentarea sau renunțarea la audiere, precum și refuzul oricărei depoziții sau declarații nu constituie impedimente pentru continuarea procedurii de investigație.

Art. 45. — (1) O copie a raportului va fi transmisă spre luare la cunoștință părților implicate care sunt supuse investigației, acordându-le acestora un termen de minimum 30 de zile în care să își formuleze observațiile. Persoanelor a căror audiere a fost admisă potrivit prevederilor art. 44 alin. (2) li se va trimite copia raportului numai la cerere și dacă Consiliul Concurenței apreciază că este util în interesul investigației.

(2) Președintele Consiliului Concurenței va permite părților în cauză consultarea dosarului și obținerea, în format electronic, de copii și/sau extrase ale actelor procedurii de investigație.

(3) Dreptul de acces la dosar nu se extinde asupra secretelor de afaceri, altor informații confidențiale și nici asupra documentelor interne ale Consiliului Concurenței, ale Comisiei Europene sau ale autorităților de concurență ale statelor membre ale Uniunii Europene. Dreptul de acces la dosar nu se extinde nici asupra corespondenței dintre Consiliul Concurenței și Comisia Europeană sau autoritățile de concurență ale statelor membre sau dintre acestea din urmă atunci când corespondența este inclusă în dosarul Consiliului Concurenței.

(4) Documentele, datele și informațiile confidențiale din dosarul cauzei sunt accesibile pentru consultare ori obținere de copii și/sau extrase doar prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, ce poate fi atacat numai odată cu decizia prin care se finalizează investigația, prin aceeași cerere de chemare în judecată.

(5) Nicio dispoziție din prezenta lege nu interzice dreptul Consiliului Concurenței de a dezvălui și utiliza informațiile necesare pentru a dovedi o încălcare a art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și a art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(6) În cazul unei proceduri de investigație având ca obiect o concentrare economică, dispozițiile prezentului articol referitoare la consultarea dosarului sunt aplicabile asociațiilor și directorilor executivi ai entităților participante la concentrare, în măsura în care aceștia justifică în cauză un interes legitim.

(7) Documentele, datele și informațiile confidențiale din dosarul Consiliului Concurenței pot fi solicitate, de regulă, o singură dată, după comunicarea raportului de investigație conform prevederilor alin. (1). În lipsa unor elemente noi, nu pot fi formulate cereri succesive de acces la documente, date și informații confidențiale.

Art. 46. — (1) Consiliul Concurenței, în cazul investigațiilor declanșate potrivit prevederilor art. 33, poate decide, după caz:

a) să ordone încetarea practicilor anticoncurențiale constatate;

b) să dispună măsuri interimare;

c) să accepte angajamente;

d) să aplice întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi amenzi în condițiile prevăzute la cap. VI;

e) să formuleze recomandări, să impună părților condiții sau alte obligații. În cazul în care Consiliul Concurenței decide potrivit prevederilor lit. a), poate impune orice măsuri corective comportamentale sau structurale care sunt proporționale cu încălcarea comisă și necesare pentru încetarea efectivă a încălcării. Măsurile corective structurale vor fi impuse atunci când nu există o măsură corectivă comportamentală la fel de eficientă sau atunci când o măsură corectivă comportamentală la fel de eficientă ar fi mai oneroasă pentru întreprinderea în cauză decât o măsură corectivă structurală.

(2) Consiliul Concurenței poate decide, de asemenea, că nu există motive pentru a interveni, atunci când, pe baza informațiilor de care dispune, condițiile pentru ca o înțelegere, decizie sau practică concertată să fie interzisă nu sunt îndeplinite.

(3) Consiliul Concurenței, în îndeplinirea atribuției prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. e), poate decide să retragă beneficiul exceptării pentru înțelegerile, deciziile asociațiilor de întreprinderi sau practicile concertate cărora li se aplică prevederile unuia dintre regulamentele europene de exceptare pe categorii, atunci când într-o anumită cauză respectivele

înțelegeri, decizii sau practici concertate produc efecte incompatibile cu art. 101 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pe teritoriul României sau pe o parte a acestuia care prezintă toate caracteristicile unei piețe geografice distincte.

Art. 47. — (1) În termen de 30 de zile de la primirea notificării complete a unei operațiuni de concentrare economică, Consiliul Concurenței va răspunde în scris, printr-o adresă, în cazul în care va ajunge la concluzia că operațiunea de concentrare economică nu cade sub incidența prezentei legi.

(2) În termen de 45 de zile de la primirea notificării complete a unei operațiuni de concentrare economică, Consiliul Concurenței va emite o decizie de neobiectiune atunci când constată că, deși operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența prezentei legi:

a) nu există îndoieli serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal; sau

b) îndoielile serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal au fost înlăturate prin angajamentele propuse de părțile implicate și acceptate de Consiliul Concurenței. Autoritatea de concurență poate stabili prin decizie condiții și obligații de natură să asigure respectarea de către părțile implicate a angajamentelor pe care și le-au asumat în scopul realizării compatibilității concentrării cu un mediu concurențial normal.

(3) În termen de 45 de zile de la primirea notificării complete a unei operațiuni de concentrare economică, Consiliul Concurenței va decide deschiderea unei investigații, atunci când constată că operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența prezentei legi, prezintă îndoieli serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal și acestea nu au putut fi înlăturate potrivit prevederilor alin. (2) lit. b).

(4) În termen de maximum 5 luni de la primirea notificării complete a unei operațiuni de concentrare economică pentru care Consiliul Concurenței a decis deschiderea unei investigații din cauza îndoielilor serioase privind compatibilitatea sa cu un mediu concurențial normal, Consiliul Concurenței:

a) va emite o decizie prin care va declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial normal, întrucât ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața românească sau pe o parte substanțială a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, potrivit prevederilor art. 11;

b) va emite o decizie de autorizare, dacă operațiunea de concentrare economică nu ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața românească sau pe o parte substanțială a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, potrivit prevederilor art. 11;

c) va emite o decizie de autorizare condiționată, prin care stabilește obligațiile și/sau condițiile destinate să asigure respectarea de către părțile implicate a angajamentelor pe care și le-au asumat în scopul realizării compatibilității concentrării cu un mediu concurențial normal.

(5) În cazul în care Consiliul Concurenței nu ia o decizie în termenele prevăzute la alin. (2)—(4), operațiunea de concentrare economică notificată poate avea loc.

(6) În situația în care notificarea unei operațiuni de concentrare economică necesită completări, termenele prevăzute la alin. (1)—(4) încep să curgă de la data la care părțile au furnizat Consiliului Concurenței toate informațiile solicitate în vederea completării notificării.

(7) Consiliul Concurenței va stabili, prin regulament, categoriile de concentrări economice care pot beneficia de procedura simplificată de analiză.

(8) În cazul investigațiilor și deciziilor adoptate potrivit prevederilor art. 25 alin. (1) lit. a) și b), cu privire la o posibilă încălcare a art. 13, atunci când operațiunea de concentrare economică investigată nu este notificată, Consiliul Concurenței va analiza și va decide, în acest context, și cu privire la compatibilitatea operațiunii cu un mediu concurențial normal.

(9) În situațiile în care o operațiune de preluare a controlului asupra unor întreprinderi sau a unor active prezintă riscuri pentru

siguranța națională, Guvernul, la propunerea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, va emite o hotărâre prin care aceasta să fie interzisă, cu respectarea competenței Comisiei Europene în acest domeniu. Consiliul Concurenței va informa Consiliul Suprem de Apărare a Țării în legătură cu operațiunile de concentrare economică care sunt notificate acestuia, susceptibile să fie analizate din punctul de vedere al siguranței naționale.

(10) În situația în care Consiliul Suprem de Apărare a Țării comunică Consiliului Concurenței că o operațiune de concentrare economică notificată este susceptibilă să prezinte riscuri pentru siguranța națională, termenele prevăzute la alin. (1)—(4) se suspendă de la data acestei comunicări. Suspendarea termenelor încetează, după caz, la data comunicării către Consiliul Concurenței a hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării în sensul interzicerii operațiunii în cauză, respectiv la data comunicării că operațiunea respectivă nu prezintă riscuri pentru siguranța națională.

(11) Autoritățile și structurile statale cu competențe în domeniul siguranței naționale pot solicita Consiliului Concurenței orice informații și documente necesare pentru aplicarea prevederilor alin. (9). Dispozițiile art. 34 alin. (1), art. 53, respectiv ale art. 54 se aplică în mod corespunzător.

(12) În cazul în care Consiliul Suprem de Apărare a Țării, în exercitarea atribuțiilor ce îi revin, emite o hotărâre în sensul interzicerii operațiunii examinate potrivit prevederilor alin. (9), procedura în fața Consiliului Concurenței încetează. În termen de 15 zile de la data comunicării acestei hotărâri, Consiliul Concurenței va informa partea notificatoare, printr-o adresă.

Art. 48. — (1) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că o concentrare economică a fost deja pusă în aplicare și că acea concentrare a fost declarată incompatibilă cu mediul concurențial normal, acesta, prin decizie, poate:

a) să solicite întreprinderilor implicate să dizolve entitatea rezultată din concentrare, în special prin dizolvarea fuziunii sau prin cesionarea tuturor acțiunilor sau activelor dobândite, astfel încât să se restabilească situația existentă anterior punerii în aplicare a concentrării. În cazurile în care, prin dizolvarea entității rezultate prin concentrare, nu este posibilă restabilirea situației existente anterior punerii în aplicare a concentrării, Consiliul Concurenței poate adopta orice altă măsură adecvată pentru a restabili, în măsura posibilului, situația anterioară;

b) să dispună orice altă măsură adecvată pentru a se asigura că întreprinderile implicate dizolvă concentrarea sau iau măsurile de restabilire a situației prevăzute în decizia sa.

(2) Consiliul Concurenței poate acționa potrivit alin. (1) lit. a) și b) și atunci când constată că o concentrare economică a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei condiții impuse printr-o decizie adoptată potrivit prevederilor art. 47 alin. (4) lit. c).

Art. 49. — (1) Pe durata procedurii de investigație referitoare la posibila săvârșire a unei practici anticoncurențiale, întreprinderile față de care a fost declanșată investigația pot formula propuneri de angajamente, în scopul înlăturării situației care a condus la declanșarea investigației.

(2) Atunci când Consiliul Concurenței intenționează să accepte angajamentele propuse de părți, va publica un rezumat al cazului și conținutul esențial al angajamentelor propuse, asupra cărora terții interesați își pot prezenta observațiile în termenul stabilit de autoritatea de concurență.

(3) Prin decizie, Consiliul Concurenței conferă forță obligatorie angajamentelor propuse de întreprinderi, în măsura în care acestea sunt suficiente pentru protecția concurenței și dacă îndeplinirea lor conduce la înlăturarea situației care a determinat declanșarea investigației. Decizia Consiliului Concurenței poate fi adoptată pe o durată determinată și poate concluziona, fără audierea părților implicate, că nu mai există motive pentru acțiunea autorității de concurență.

(4) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că angajamentele nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (3), acesta va informa, în scris, întreprinderile cu privire la motivele pentru care angajamentele nu au fost acceptate și va continua procedura de investigație.

(5) În cazul închiderii investigației potrivit prevederilor alin. (3), Consiliul Concurenței poate, la cerere sau din oficiu, să redeschidă procedura de investigație, atunci când:

a) intervine o schimbare esențială privind oricare dintre faptele pe care s-a fundamentat decizia;

b) întreprinderile acționează contrar angajamentelor asumate;

c) decizia a fost fundamentată pe informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare, furnizate de părți.

(6) Întreprinderile pot formula propuneri de angajamente și în cazul operațiunilor de concentrare economică în scopul compatibilizării acestora cu un mediu concurențial normal, potrivit prevederilor art. 47. Prevederile alin. (2) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(7) Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni, condițiile, criteriile, termenele și procedura pentru acceptarea și evaluarea angajamentelor propuse de părți.

Art. 50. — (1) Consiliul Concurenței poate impune orice măsură interimară pe care o consideră necesară, înainte de emiterea unei decizii potrivit prevederilor art. 46, în caz de urgență determinată de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței, în cazul în care constată, la o primă evaluare, existența unor fapte de natură anticoncurențială prohibite expres de lege și care trebuie eliminate fără întârziere.

(2) Înainte de luarea unei măsuri interimare, părțile implicate pot prezenta în scris punctul lor de vedere. La cererea expresă a părților implicate, Consiliul Concurenței va proceda la ascultarea argumentelor acestora în Plen.

(3) O decizie adoptată potrivit prevederilor alin. (1) se aplică pe o durată determinată, ce poate fi reînnoită de Consiliul Concurenței în măsura în care este necesar și adecvat.

(4) Consiliul Concurenței poate impune măsuri interimare adecvate pentru restabilirea sau menținerea condițiilor de concurență efectivă și în cazul în care:

a) concentrarea economică a fost pusă în aplicare cu încălcarea prevederilor art. 13 alin. (6) și (8) și nu a fost încă adoptată o decizie privind compatibilitatea concentrării cu un mediu concurențial normal;

b) concentrarea economică a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei condiții sau obligații impuse printr-o decizie adoptată potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) lit. b) și alin. (4) lit. c);

c) concentrarea economică a fost deja pusă în aplicare și a fost emisă o decizie prin care operațiunea de concentrare economică a fost declarată incompatibilă cu mediul concurențial normal, potrivit prevederilor art. 47 alin. (4) lit. a).

(5) Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni, condițiile, termenele și procedura pentru adoptarea de măsuri interimare.

Art. 51. — (1) Deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în aplicarea prevederilor art. 8, 13, 25 alin. (5) lit. c), art. 46 și 47 vor fi motivate și comunicate părților în termen de maximum 120 de zile de la deliberare. Deciziile Consiliului Concurenței pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(2) Instanța poate dispune, la cerere, suspendarea executării deciziei atacate. În cazul amenzilor, suspendarea se va dispune doar cu condiția plății unei cauțiuni stabilite conform prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la creanțele bugetare.

(3) Ordinul privind declanșarea unei investigații, prevăzută de lege, se poate ataca numai odată cu decizia prin care se finalizează investigația.

CAPITOLUL VI Sanctiuni

Art. 52. — Sunt nule de drept orice înțelegeri sau decizii interzise prin art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și prin art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, respectiv orice angajamente, convenții ori clauze contractuale raportându-se la o practică anticoncurențială, precum și orice acte care încalcă prevederile art. 8 din prezenta lege.

Art. 53. — Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 0,1% la 1% din cifra de afaceri totală din anul financiar anterior sancționării următoarele fapte, săvârșite cu intenție sau din neglijență de întreprinderi ori asociații de întreprinderi:

a) furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare într-o cerere, o confirmare, o notificare sau o completare la aceasta, potrivit prevederilor art. 13;

b) furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare ori de documente incomplete sau nefurnizarea informațiilor și documentelor solicitate potrivit prevederilor art. 34 alin. (1) lit. a);

c) furnizarea de informații inexacte sau care induc în eroare, ca răspuns la o solicitare efectuată potrivit prevederilor art. 34 alin. (2) sau cu ocazia procedurilor desfășurate în temeiul art. 37;

d) furnizarea de informații, documente, înregistrări și evidențe într-o formă incompletă în timpul inspecțiilor desfășurate potrivit prevederilor art. 38;

e) refuzul de a se supune unei inspecții desfășurate potrivit prevederilor art. 38.

Art. 54. — (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 20.000 lei faptele autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale constând în:

a) furnizarea cu intenție ori din neglijență de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare ori de documente incomplete sau nefurnizarea informațiilor și documentelor solicitate, potrivit prevederilor art. 34 alin. (1) lit. b);

b) furnizarea cu intenție ori din neglijență de informații inexacte sau care induc în eroare, ca răspuns la o solicitare efectuată potrivit prevederilor art. 34 alin. (2).

(2) Dacă, cu intenție sau din neglijență, nefurnizarea informațiilor solicitate persistă după termenul stabilit de către Consiliul Concurenței, acesta va putea aplica conducătorului instituției ori autorității administrației publice centrale sau locale o amendă cominatorie de până la 5.000 lei pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 55. — (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 0,5% la 10% din cifra de afaceri totală realizată în anul financiar anterior sancționării următoarele fapte, săvârșite cu intenție sau din neglijență de întreprinderi sau asociații de întreprinderi:

a) încălcarea prevederilor art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

b) nenotificarea unei concentrări economice, potrivit prevederilor art. 13 alin. (1) și (2), înainte de punerea în aplicare a acesteia, cu excepția cazului în care sunt incidente prevederile art. 13 alin. (7) sau s-a acordat o derogare conform art. 13 alin. (8);

c) realizarea unei operațiuni de concentrare economică cu încălcarea prevederilor art. 13 alin. (6)—(8);

d) punerea în practică a unei operațiuni de concentrare economică, declarată incompatibilă printr-o decizie a Consiliului Concurenței, potrivit prevederilor art. 47 alin. (4) lit. a);

e) neîndeplinirea unei obligații, a unei condiții sau a unei măsuri impuse printr-o decizie luată potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Dacă încălcarea săvârșită de o asociație de întreprinderi privește activitățile membrilor săi, amenda nu poate depăși 10% din suma cifrelor de afaceri totale ale fiecărui membru activ pe piața afectată de încălcarea săvârșită de asociație.

(3) În ceea ce privește contravenția prevăzută la alin. (1) lit. a), constând în încălcarea prevederilor art. 5 din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni, condițiile și criteriile de aplicare a unei politici de clemență, care poate merge până la absolvire de răspundere pecuniară.

Art. 56. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 53 și art. 55 alin. (1), în cazul în care, în anul financiar anterior sancționării, întreprinderea nu a înregistrat cifră de afaceri sau aceasta nu poate fi determinată, va fi luată în considerare cea aferentă anului financiar în care întreprinderea sau asociația de întreprinderi a înregistrat cifra de afaceri, an imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii. În ipoteza în care nici în anul anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii întreprinderea nu a realizat cifră de afaceri, va fi luată în calcul ultima cifră de afaceri înregistrată de întreprindere.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 53 și art. 55 alin. (1) din prezenta lege și ale art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul întreprinderii sau asociației de întreprinderi nou-înființate, care nu a înregistrat cifra de afaceri în anul anterior sancționării, aceasta va fi sancționată cu:

a) amendă de la 10.000 lei la 1.000.000 lei, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 53;

b) amendă de la 15.000 lei la 2.500.000 lei, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 55 alin. (1).

Art. 57. — (1) Individualizarea sancțiunilor prevăzute la art. 53, 54, 55 și 56 se face ținând seama de gravitatea și durata faptei. Prin instrucțiuni adoptate de către Consiliul Concurenței se stabilesc și celelalte elemente în funcție de care se face individualizarea sancțiunilor, precum și gradarea pe tranșe a acestora.

(2) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 55 alin. (1), dacă întreprinderea recunoaște, în mod expres, înainte de audieri, săvârșirea faptei anticoncurențiale și, acolo unde este cazul, propune remedii care duc la înlăturarea cauzelor încălcării, Consiliul Concurenței poate aplica o reducere a amenzii cu un procent cuprins între 10% și 30% din nivelul de bază determinat conform instrucțiunilor adoptate potrivit prevederilor alin. (1). În cazul acordării reducerii pentru recunoașterea faptei, nivelul amenzii va fi diminuat inclusiv când acesta este stabilit la minimul prevăzut de lege, fără ca amenda aplicată să fie mai mică de 0,2% din cifra de afaceri realizată în anul financiar anterior sancționării.

(3) Reducerea cuantumului amenzii în baza alin. (2) este posibilă doar pe baza unei solicitări exprese formulate de întreprinderea interesată. Solicitarea va conține recunoașterea clară și neechivocă a răspunderii pentru încălcare, precum și o declarație privind cuantumul maxim al amenzii pe care întreprinderea este dispusă să o plătească. În decizia Consiliului Concurenței se vor menționa cuantumul amenzii determinat anterior aplicării dispozițiilor alin. (2), precum și cuantumul amenzii rezultat în urma reducerii acordate pentru recunoaștere. În situația în care Consiliul Concurenței nu acceptă termenii solicitării adresate de întreprindere, nu se va acorda o reducere a amenzii și recunoașterea formulată nu va fi utilizată ca element probatoriu.

(4) În situația în care, înainte de comunicarea raportului de investigație, întreprinderea transmite o propunere privind formularea unei recunoașteri în condițiile alin. (3), Consiliul Concurenței va putea aplica o procedură simplificată, conform instrucțiunilor adoptate de autoritate.

(5) Exercițarea de către întreprindere a acțiunii în anulare a deciziei Consiliului Concurenței, în privința aspectelor care fac obiectul recunoașterii, atrage pierderea beneficiului prevăzut la alin. (2), referitor la reducerea cuantumului amenzii. La solicitarea Consiliului Concurenței, instanța va soluționa acțiunea în anulare înlăturând beneficiul reducerii acordat pentru recunoaștere și va stabili amenda în consecință.

(6) În cazurile implicând părți care beneficiază de aplicarea politicii de clemență, dar nu sunt absolvite de răspunderea pecuniară, reducerea cuantumului amenzii ca urmare a recunoașterii va fi adăugată reducerii aplicate în urma procedurii de clemență, fără ca însumate să depășească 60% din nivelul determinat conform instrucțiunilor privind individualizarea sancțiunilor.

(7) Consiliul Concurenței stabilește prin instrucțiuni procedura specifică privind cadrul pentru acordarea unui tratament favorabil întreprinderilor care recunosc săvârșirea unei fapte anticoncurențiale.

Art. 58. — Dacă în termen de 45 de zile de la notificarea deciziei luate de Consiliul Concurenței, potrivit prevederilor prezentei legi, întreprinderea în cauză nu se conformează măsurilor dispuse, Consiliul Concurenței îi poate aplica amenda maximă prevăzută la art. 55 și 56.

Art. 59. — (1) Consiliul Concurenței poate obliga, prin decizie, întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi la plata unor amenzi cominatorii, în sumă de până la 5% din cifra de afaceri zilnică medie din anul financiar anterior sancționării, pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a le determina:

a) să înceteze o încălcare a prevederilor art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și să respecte măsurile dispuse prin decizia de constatare a încălcării;

b) să respecte o decizie prin care se impun măsuri interimare, potrivit prevederilor art. 50;

c) să respecte un angajament devenit obligatoriu printr-o decizie, luată potrivit prevederilor art. 49 alin. (3);

d) să respecte condițiile și/sau obligațiile impuse printr-o decizie, luată potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) lit. b) și alin. (4) lit. c);

e) să furnizeze în mod complet și corect informațiile și documentele care le-au fost cerute potrivit prevederilor art. 34 alin. (1) lit. a);

f) să se supună inspecției prevăzute la art. 38.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) în cazul în care cifra de afaceri realizată în anul financiar anterior sancționării nu poate fi determinată, va fi luată în considerare cifra de afaceri zilnică medie aferentă anului financiar în care întreprinderea sau asociația de întreprinderi a înregistrat cifra de afaceri, an imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii;

b) în cazul întreprinderii sau asociației de întreprinderi nou-înființate, care nu a înregistrat cifra de afaceri în anul anterior sancționării, aceasta va fi sancționată cu amendă de la 500 lei la 10.000 lei, în cazul alin. (1) lit. a)—d), respectiv cu amendă de la 300 lei la 7.000 lei, în cazul alin. (1) lit. e) și f).

Art. 60. — (1) Contravențiile prevăzute în prezenta lege se constată și se sancționează de către Consiliul Concurenței în plen, comisii sau prin inspectorii de concurență.

(2) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 53 lit. d) și e) se aplică de către inspectorii de concurență.

(3) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 53 lit. a)—c), art. 54 și art. 55 alin. (1) lit. d) și e), precum și amenzile cominatorii prevăzute la art. 59 se aplică de către comisiile Consiliului Concurenței, prin aceeași decizie prin care se constată săvârșirea contravenției sau incidența art. 59 alin. (1).

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute de acesta se vor face de către plenum Consiliului Concurenței prin decizie, la cererea motivată a cel puțin unui membru al comisiei, formulată în cazurile cu un grad de complexitate ridicat.

(5) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. a)—c) se aplică de către Plenul Consiliului Concurenței sau de comisie, după caz, prin aceeași decizie prin care s-a constatat săvârșirea respectivei contravenții.

(6) Deciziile luate în condițiile alin. (3)—(5) pot fi atacate la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Art. 61. — (1) Contravențiilor prevăzute la art. 53 lit. d) și e) li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 5, 8, 28, 29, 32 și 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Procesele-verbale prin care se aplică sancțiuni, potrivit prevederilor art. 60 alin. (2) și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, pot fi contestate la Judecătoria Sectorului 1 București, în termen de 15 zile de la comunicare. Hotărârea judecătorească se poate ataca cu recurs la Tribunalul București — Secția contencios administrativ, în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 62. — (1) Deciziile emise de către Consiliul Concurenței în aplicarea prezentei legi vor fi comunicate părților în cauză de către Consiliul Concurenței și vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala contravenientului sau a solicitantului, după caz, ori pe pagina de internet a Consiliului Concurenței.

(2) La publicarea deciziilor se va ține seama de interesele legitime ale întreprinderilor în cauză, astfel încât secretul de afaceri să nu fie divulgat.

Art. 63. — (1) Dreptul Consiliului Concurenței de a aplica sancțiuni contravenționale pentru încălcarea prevederilor prezentei legi se prescrie după cum urmează:

a) în termen de 3 ani, în cazul săvârșirii uneia dintre contravențiile prevăzute la art. 53 și 54;

b) în termen de 5 ani, în cazul tuturor celorlalte contravenții prevăzute de prezenta lege.

(2) Prescripția dreptului Consiliului Concurenței de a aplica sancțiuni începe să curgă de la data săvârșirii încălcării. În cazul încălcărilor care au caracter de continuitate sau de repetabilitate, prescripția începe să curgă de la data încetării ultimului act sau fapt anticoncurențial în cauză.

Art. 64. — (1) Orice acțiune întreprinsă de către Consiliul Concurenței în scopul unei examinări preliminare sau în scopul investigării unei încălcări a legii întrerupe cursul termenelor de prescripție prevăzute la art. 63. Întreruperea termenului de prescripție produce efect de la data comunicării acțiunii întreprinse de către Consiliul Concurenței, făcută către cel puțin un operator economic sau o asociație de operatori economici care a participat la săvârșirea încălcării legii.

(2) Acțiunile ce pot fi întreprinse de către Consiliul Concurenței și care întrerup cursul termenului de prescripție includ, în principal, următoarele:

- a) solicitări de informații, în scris;
- b) ordin al președintelui Consiliului Concurenței de declanșare a unei investigații;
- c) desfășurarea de inspecții;
- d) comunicarea raportului de investigație.

(3) Întreruperea termenului de prescripție își produce efectele față de toți operatorii economici sau asociațiile de operatori economici care au participat la săvârșirea încălcării legii.

(4) În cazul întreruperii termenului de prescripție, un nou termen, cu o durată similară, începe să curgă de la data la care Consiliul Concurenței a întreprins una dintre acțiunile menționate la alin. (2). Termenul de prescripție va expira cel mai târziu în ziua în care se împlinește perioada egală cu dublul termenului de prescripție, aplicabil pentru săvârșirea încălcării în cauză, în situația în care Consiliul Concurenței nu a impus niciuna dintre sancțiunile prevăzute de prezenta lege.

(5) Termenul de prescripție pentru aplicarea sancțiunilor se suspendă pe durata în care decizia Consiliului Concurenței se află pe rolul instanțelor de judecată.

Art. 65. — (1) Fapta oricărei persoane care exercită funcția de administrator, reprezentant legal ori care exercită în orice alt mod funcții de conducere într-o întreprindere de a concepe sau organiza, cu intenție, vreuna dintre practicile interzise potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) și care nu sunt exceptate potrivit prevederilor art. 5 alin. (2) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani ori cu amendă și interzicerea unor drepturi.

(2) Nu se pedepsește persoana care, mai înainte de a fi începută urmărirea penală, denunță organelor de urmărire penală participarea sa la comiterea infracțiunii prevăzute la alin. (1), permițând astfel identificarea și tragerea la răspundere penală a celorlalți participanți.

(3) Persoana care a comis infracțiunea prevăzută de alin. (1), iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit această infracțiune beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

(4) Instanța judecătorească dispune afișarea sau publicarea hotărârii definitive de condamnare.

Art. 66. — (1) Independent de sancțiunile aplicate potrivit prevederilor prezentei legi, dreptul la acțiune al persoanelor fizice și/sau juridice pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat lor printr-o practică anticoncurențială prohibită potrivit prevederilor prezentei legi sau ale art. 101 și/sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene rămâne rezervat.

(2) Dacă un bun sau serviciu este achiziționat la un preț excesiv, nu se poate considera că nu s-a produs un prejudiciu datorită faptului că bunul sau serviciul a fost revândut.

(3) Întreprinderea care beneficiază de imunitate la amendă nu răspunde solidar pentru prejudiciile cauzate prin participarea sa la o practică anticoncurențială interzisă la art. 5 din prezenta lege, precum și la art. 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, practică sancționată de autoritatea de concurență.

(4) Atunci când există o decizie a Consiliului Concurenței prin care este sancționată o practică anticoncurențială, în soluționarea cererilor privind acordarea de despăgubiri, instanțele vor putea solicita Consiliului Concurenței documentele din cadrul dosarului care a stat la baza emiterii deciziei. În acest scop, primind aceste documente, instanțele vor asigura respectarea confidențialității informațiilor reprezentând secrete de afaceri, precum și a altor informații calificate drept confidențiale.

(5) Persoanele fizice sau juridice, care se consideră prejudiciate printr-o practică anticoncurențială interzisă de prezenta lege, vor putea formula cerere privind acordarea de despăgubiri în termen de 2 ani de la data la care decizia Consiliului Concurenței, pe care se întemeiază acțiunea în subsidiar, a rămas definitivă ori a fost menținută, în tot sau în parte, printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

(6) Acțiunea în justiție va putea fi intentată pentru consumatori și de către asociațiile de protecția consumatorilor legal înregistrate, precum și de către asociațiile profesionale sau patronale pentru membrii acestora afectați de o practică anticoncurențială, pe baza atribuțiilor acestora și a împuternicirilor primite în acest sens, după caz.

(7) Consiliul Concurenței poate înainta observații instanțelor naționale cu privire la aspecte privind aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în condițiile prevăzute în Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare.

(8) În toate cazurile în care instanțele naționale aplică, în mod direct, prevederile art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, după comunicarea către părți a hotărârii susceptibile de exercitare a unei căi de atac, acestea vor transmite, de îndată, o copie a hotărârii către Comisia Europeană, prin intermediul Consiliului Concurenței.

CAPITOLUL VII

Dispoziții comune și finale

Art. 67. — (1) Cifra de afaceri prevăzută la art. 12 este suma veniturilor realizate din vânzările de produse și/sau din prestările de servicii realizate de întreprindere în cursul ultimului exercițiu financiar, din care se scad sumele datorate cu titlu de obligații fiscale și valoarea contabilizată a exporturilor efectuate direct sau prin mandat, inclusiv a livrărilor intracomunitare.

(2) Când o operațiune de concentrare economică are loc în modalitatea prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. b), prin cumpărare de elemente de activ, din cifra de afaceri stabilită potrivit prevederilor alin. (1) va fi luată în considerare numai suma aferentă activelor constituind obiect al tranzacției.

(3) Dacă, în cursul unei perioade de 2 ani, două sau mai multe tranzacții de felul celor prevăzute la alin. (2) au loc între

aceleași persoane fizice și/sau juridice, ele sunt considerate ca o singură operațiune de concentrare economică, realizată la data ultimei tranzacții.

Art. 68. — Cifrele de afaceri prevăzute în prezenta lege sunt înlocuite:

a) pentru instituțiile de credit și alte instituții financiare, cu suma veniturilor, definite prin instrucțiuni adoptate de Consiliul Concurenței, după deducerea impozitelor și a taxelor legate direct de acestea;

b) pentru societățile de asigurări, cu valoarea primelor brute încasate sau de încasat, conform contractelor de asigurări încheiate de către sau în numele societăților de asigurare, inclusiv primele plătite reasiguratorilor, după deducerea impozitelor și a taxelor percepute asupra cuantumului primelor individuale de asigurare sau a volumului total al acestora, identificate de către Consiliul Concurenței prin instrucțiuni.

Art. 69. — În scopul aplicării prevederilor art. 12, dar fără a contraveni dispozițiilor art. 67 alin. (2) și (3), dacă vreuna dintre întreprinderile avute în vedere la aplicarea prevederilor art. 12 face parte dintr-un grup de întreprinderi, pentru cifra sa de afaceri se va lua în considerare cifra de afaceri cumulată a respectivului grup, conform situațiilor financiare anuale consolidate.

Art. 70. — (1) Persoana care a exercitat o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de specialitate în cadrul Consiliului Concurenței, care dorește să exercite o activitate profesională în sectorul privat, remunerată sau nu, în termen de trei ani de la data încetării mandatului sau a raporturilor de serviciu, notifică Consiliul Concurenței cu privire la aceasta, solicitând în prealabil avizul favorabil al autorității de concurență. În cazul în care activitatea ce urmează a fi desfășurată în sectorul privat are legătură cu domeniul economic circumscris activității exercitate la Consiliul Concurenței de persoana interesată în decursul ultimilor trei ani de exercitare a funcției și poate fi incompatibilă cu interesele legitime ale autorității, Consiliul Concurenței poate, luând în considerare interesul instituției, fie să emită un aviz negativ față de solicitarea adresată, fie să adopte un aviz favorabil care să conțină obligația respectării în exercitarea activității a oricăror condiții pe care le consideră adecvate.

(2) Avizul prevăzut la alin. (1) se comunică în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii notificării, după consultarea comisiei paritare în cazul inspectorilor de concurență, respectiv a Colegiului Consultativ al Consiliului Concurenței în cazul persoanelor ce au avut calitatea de membru al Consiliului Concurenței. La expirarea acestui termen, lipsa unui aviz se consideră a constitui o avizare favorabilă tacită.

(3) În situația în care persoana care a exercitat o funcție de demnitate publică sau funcție publică de specialitate nu solicită avizul sau nu se conformează avizului Consiliului Concurenței,

autoritatea se poate adresa Secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București, solicitând, după caz, următoarele:

a) obligarea persoanei în cauză la respectarea avizului;

b) încetarea activităților care sunt incompatibile cu interesul legitim al autorității de concurență;

c) obligarea persoanei în cauză la plata de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin nesolicitarea sau nerespectarea avizului.

(4) La încetarea mandatului, respectiv a raporturilor de serviciu, persoana care a exercitat o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de specialitate în cadrul Consiliului Concurenței are obligația de a da o declarație prin care atestă că a luat cunoștință de prevederile prezentului articol și se obligă să le respecte.

(5) Modelul cererii de solicitare a avizului, condițiile acordării acestuia, precum și al declarației prevăzute la alin. (4) vor fi stabilite prin instrucțiuni ale Consiliului Concurenței.

Art. 71. — (1) Condiția stării de sănătate corespunzătoare pentru ocuparea unei funcții publice specifice de inspector de concurență se atestă pe bază de examen medical de specialitate și testare psihologică, care se efectuează în unități specializate, la solicitarea Consiliului Concurenței. Poate participa la concursul candidatului declarat apt din punct de vedere psihologic și medical.

(2) Angajații Consiliului Concurenței au obligația de a se prezenta anual la examenul medical de specialitate și testare psihologică, efectuat în unități specializate, la solicitarea instituției, pentru a atesta starea de sănătate corespunzătoare exercitării atribuțiilor specifice.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2015, precum și prevederile art. II din Legea nr. 347/2015 care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 21/1996 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actelor modificatoare:

— „Art. II. — De la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență*, investigațiile declanșate în baza art. 5 alin. (1) lit. f) și g) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se consideră a fi declanșate în baza dispozițiilor generale ale art. 5 alin. (1), iar investigațiile declanșate în baza art. 6 alin. (1) lit. e) și f) din același act normativ se consideră a fi declanșate în baza dispozițiilor generale ale art. 6 alin. (1).”;

— „Art. II. — Regulamentele și instrucțiunile Consiliului Concurenței necesare punerii în aplicare a Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, vor fi emise în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”**)

*) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 30 iunie 2015.

***) Legea nr. 347/2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 29 decembrie 2015.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

